8 - 2

உ

ஸ்ரீகுருவேநம:

சசிவர்ணபோதம்

மூலமுமுரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

திருமயிலை

வைதிலிங்கதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருத்தணிகை,

சித்தையரவர்களால்

சென்னை,

இந்துவித்தியாநிலய அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவர்களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயகன் பேட்டை நாராயண முதலி வீதியில் - ௫௨ - வது - கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் - திருத்தணிகை, சித்தைய ரவர்களால் பலவித தமிழ் தெலுங்கு புத்தகங்களும் விற்பனை செய்துக்கொண்டு வருவதால் வேண்டுமவர்கள் விலை கொடுத்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

சசிவர்ணபோதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதி யுரைத்தது.

இதன்பொருள்.

(சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது-நன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.) ஆணவாதி மதங்களைப் பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங்கொண் டெழுந்தருளும் விநாயகக் கடவுளினது திருவடித் தாமரைகளை வணக்கஞ் செய்வாம் என்றவாறு.—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணிபோலக் காட்டுமென்பது பேற்றும் (இதற்குதாரணம் பலதிரட்டு.) கவுட்குழிமாமத குதிரந்தருண்மதநீர்பாச்சிக்-கருதுறுமெய்யடியருளப் புலத்தஞ்சக்கரமா - நவப்பெரு வித்திட்டதனி செ

முமன்பாமுளேயை - நசைவிடயக்கிளிகணறுக் காதவ
கைகாத்திங்-கவக்களேகட்டறஞானப் பயிரோற்றியென்
றும் - யானெனுமாணவ வேழமணுகாது துரத்தி -
யுவப்புறுமெய்ச்சிவபோகம் விளேவிக்குங் களிற்றை-
யுளமவுனக் கூடத்திற் பிரிவறவைத் திடுவாம் - எ
ன்பதனுற்காண்க.

(அ-கை.) மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றுர்.

கவி. அசியெனனுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க - து. பவவினே யகன்று பாமுறுவான் செயல்
நுவ லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

(இ-ள்.) (அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடும்)
மூன்ருவது சாமவேதத்தின் முடிவில் விளங்காநின்ற
தத்வமஸி யென்று மூன்று பதமாய் விளங்குகின்ற ம
காவாக்கியத்தில் மூன்ருவது பதம் அஸிபதம், அவை
மற்றைய விரண்டு பதத்தையும் ஒன்ருகக் கூட்டிவை
க்கின்ற அர்த்தத்தை - (சசிவன்னபோதமித் தமிழதா
குமே.) சசிவர்ணனென்னு மாணுக்கனுக்குப் போத
னே செய்தருளியதை யுரைப்பதாலிந்தத் தமிழ்நூ
லிற்குச் சசிவன்ன போதமென்று பெயராயிற் றென்ற
வாறு.—இந்த மாணுக்கனுக்குச் சசிவன்ன னென்று
பெயர் வந்ததற்கு வழியேதனில், நடுநாட்டில் விருத்
தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசிலனென்னும் பெ
யரினேயுடைய ஓர் வேதியன் விரதசிலேயென்னும் பத்
தினி சகிதனய் இல்லறஞ் செய்து வருநாளில் பாப
மெல்லாந் திரண் டோருருவாகப் பிறந்த தொத்த
தோர்புத்திரன் தோன்றினன் - அவன் சனிக்குப்பொ
ழுதே இரணமுந் தூர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனே

யொத்த நிறத்தினேயுடைய வெண்குட்டரோகியா யி
ருந்தமையால், சசிவர்ணனென்னுங் காரணப் பெய
ராயிற்றெனவறிக. (*)

(அ-கை.) மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றுர்.

கவி. அலகையச்ச மகவறவான்களும்
உலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க - து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது.

(இ-ள்.) (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) பைசா
சத்திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம் நீங்கப் பாப
நீங்கப் பாபிகளான பேர்களும் (உலகின் முத்தி பெ
றும்பரி சோதுவாம்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்
தி பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வியல்பினேச் சொல்லு
வாம் என்றவாறு.—அலகையென்றதை ஆசையாகிய
பைசாச மென்றதற்கு வகை யேதென்னில், தேகாதி
பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகிய - பொன் - மண் - பெண்
ஆசையெனவறிக. அப்படி ஆசையைப் பைசாசமென்
றதற்கு உதாரணம் (தாயுமானசுவாமி ஆனந்தக்க
ளிப்பு.) பேசாவிடும்பைகள் பேசிச்- சுத்தப்-பேயங்க
ளாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் - ஆசாபிசாசைத் துரத்தி -
யைய-னடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாண்டி. என்
றும்—(சின்மயானந்தகுரு.)அவ்வியமிருக்கநானென்கி
ன்றவாணவம் அடைந்திட்டிருக்க லோபம்-அருளின்
மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாக முத
லாம்-வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெ
ய்யநீ வீற்றிருக்க - விதியில்லே யென்னிலோ பூரண
னெனும்பெயர் விரிக்கிலுனை வேறுமுளதோ - கவ்வு
மலமாகின்ற நாகபாசத்தினுற் கட்டுண்ட வுயிர்கண்

மூர்ச்சை - கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ்சீவியே கதி
யான பூமிநடுவுட் - செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்
வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமுதலே - சிரகிரி
விளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுரு
வே. என்றும்.—ஆங்காரமான குல வேடவெம்பேய்
பாழ்த்த - வாணவத்தினும் வலிதுகாண்- என்றும்.—
மோகவதைப்பரணி.) போதமாம்வடி வுள்ளவாறனு
போகமாகுத லின்றியே - பேதமாகிய வாதமேபகர்
பேய்களைச்சில பேசுவாம் - என்றும்.—(ஒழிவிலொ
டுக்கம்.)நாயேறி வீழ்ந்தேன் 'னடாத்துகிலென் ஞா
னிக்குப் - பேயாஞ்சகம் பழித்தேன் பேணுகிலென்-
றோயார் - பெருமைசிறுமையிலைப் பின்னு முன்னு
மில்லை-வனாவற்று வேண்டுவ செய்வார்- என்றும்.—
வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. எனில்பேயினிடத்
துப் பயமுண்டாகுதலியற்கையாம். ஆசையினிடத்
துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெங்ஙன மென்
னில். பேயினிடத் துண்டாகிய துற்குணம் ஆசையி
டத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற் கண்டுணர்க.
அகவான்களு மென்பதற்குப் பாபநீங்கி முத்தியை ய
டைவானென்று பொருட் படுத்துவாருமுளர் - ஒரு
வன் செய்த புண்ணிய பாவம் செய்தவன் அநுபவித்
துத் தீரவேண்டுமே தவிர அவை யநுபவியாமல் நீங்
குகைக்கு வகை யெப்படியென்னில், பரிபூரணமே
தானென விரண்டறக்கலந்த ஞானவான்களினது திரு
நோக்கமுறவே பாவங்களும் ஆசாபிசாசமு நீங்கிப்பி
றவாநெறியாகிய சாயுச்சியம் பெறுவானென வறிக.
அப்படி நோக்கமுண்டாகவே பாவநீங்குமென்பதற்கு
உதாரணம். (திருவிளையாடல்.) கொலைப்பழி கோட்
பட்டாங்கே குறுகியான் முகங்கண்டேட - வலைப்பட

ருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பா னென்ன -கலைப்
படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கணோக்கந் - த
லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற-
என்பதனாலும். இச்செய்யுளுக்குப் பின்வருஞ் செய்
யுளானுங்காண்க. (க)

(அ-கை.)ஞானிகளினது பெருமை மேலருளுகின்றார்.

கவி. புணர்ந்தபாவ மெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க - து. ஞானிகணோக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது.

(இ-ள்.) (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட)எங்
கு நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்
டறக் கலந்த ஞானிகளினது திருக்கணோக்க முண்
டாகவே, புணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே.ஒருவனைச்
சூழ்ந்திருந்த பாவங்களெல்லா மகன்றோடிப் போ
மென்றவாறு.—பிராரத்வம் அனுபவிக்கையில் இதாகி
தத்தால் வருகிற புண்ணிய பாவ வினைகளைப் புணர்ந்
த பாவமெலா மென்றது. திருநோக்கத்தால் பாவ
நீங்குமென்பதற் குதாரணம்.—(வாதவூரர்புராணம்.)
விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புடனும் - விழிக்க வெந்த
து விரும்பி முற்சனனம் - புரிந்தவல்வினை யுட லுடன
கலும் -புந்திசேரருள் வருவினை போக்கும் -அருந்து
மப்பொரு ளுயிருடம்புனதே - யல்லநம்மன வாகு
மிங் குனைப்போல் -இருந்த நம்பெரு வடிவைநின் க
ருத்து-ளிருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரைத்தான்-
என்பதனாற்காண்க. (உ)

(அ-கை.)அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி
னாலே மாணாக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

யைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவ நடந்த ஓர்இதிகாசம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
உயர்வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொலவே.

க - து. மேவ ஞானத்தினால் வீடிவன் சென்றுற
வேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

(இ-ள்.) (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்)அழகுநிறைந்தஞானவான்களினது கீர்த்தியை யான்சொலத் துணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய் தொழிலாளர் சேர்கை) மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்கின்ற ஏவலாளர் சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் (முன்னையிதிகாச மொன்று சொலக்கேளும்) பூர்வ நடந்த கதை யொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்பீர்களென்றவாறு.—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால், எழிலாரு ஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ் சொல்லிமுடியாதவை யென்னொருநாவினுக் கடங்குமோவென்பார் புகழென்னை கூறலென்றார்.—(ஞானி புகழென்பதற்குதாரணம்) (ஞானாமிர்தம்.) ஞாலமுண்டவன்றலைமிசை சுமப்பன் மெய்ஞ் ஞானி வேண்டுவதெல்லாம்-ஆலமுண்டவ னவன் பின்னே திரிகுவ னவனடித் துகட்கன்றே - சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந் திசைதிசை பணிந்தேத்தக்-காலிரண்டையுந் தலைமிசைவையெனக் கழறுவன் கமலத்தோன்.என்பதனாற்காண்க.—

(அ-கை.) ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன் வரலாற்றை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த
வவனுற்றபேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
திருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க - து. எவன்மெய்ஞ்ஞானிக்கியன்றவன்பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன் புகன்றதென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்ட பரமசிவம் தமது தாபத்திரய வினைகளில் நின்று நீங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகிய பரஞானிகளினது ஏவற்பணிசெய்த சீடனடைந்த பேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்த தாமரைப் புஷ்பத்தினிடத்தில் இருக்கும் பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளியது இந்நூலிற் சொல்லிய அர்த்த மென்றவாறு.—தாபத்திரயமாவது, ஆதிதெய்விகம் -ஆதிபௌதிகம்-ஆதியாத்மீகம்-என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெய்வீகமாவது, மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உண்டான வியசனம் சனன மரணத்தின் உண்டான வியசனம் இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டானவியசனம் (ஆதிபௌதிகமாவது) குளிர் - வெப்பம் - மழை - காற்று -மின்னல் - இடி - சுவர்விழுதல் - கல்விழுதல்- இவைகளால் வருந்துக்கம் (ஆதியாத்மீகமாவது) சரீரத்தினாலும் - மனத்தினாலும - துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக் குதாரணம் - (திருமந்திரம்) ஞானத்தின் மிக்கதவ நெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தின் மிக்கசமயமு

நனறன்று-ஞானத்தின்மிக்கவைநன்முத்தி நல்காவால்-ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின் மிக்காரோ - என்பதனுற் காண்க.
(௪)

(அ-கை.) இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணுக்கனது கதையை மேலருளிச் செய்கின்ருர்.

கவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தி யுலகிற்
றவமற்றுவெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ணனெய்து கதையே.

க - து. ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுற சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

(இ-ள்.) (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு நல்வினை செய்யாதவனுகி - (செய்வினையே புரிந்த சசிவர்ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்த சசிவர்ணனுனவன் (உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடாதஞானவானது கடைக்கண்ணருள் பெற்று (முன்னை வினைவிட்டு முத்தியெய்து கதையே) பூர்வஞ்செய்த பாபவினைகளில் நின்று நீங்கிமோக்ஷத்தை யடைந்த கதை யிது வென்றவாறு. ஒப்புயர்வற்ற பிரமசொருபமே ஞானியென்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்ருர்.
(௫)

(அ-கை.) மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கையை அருளிச்செய்கின்ருர்.

கவி. எமம்புகல்வா ருளபாதகாரம்
யாவர்க்குளுமிக் கவனுகுமிவன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

க - து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுற மிவனடை யென்றது.

(இ-ள்.) (எமம்புகல்வாருள) இருளைநேராகச்சொல்லப்பட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம்-யாவர்க்குளுமிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச் செய்யுங் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்கும் உயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய் - நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன்பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகிய மாபூதியென்னு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தன னென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் (சிதம்பரபுராணம்.) உலகினிற் பாதகமுள்ளவெலாந் திரண்டோரொனவாங்-கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காதகன்பேர் இலக வுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிநரகின்- உலவ நடந்தனன் பாதகர் தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனுற் காண்க.
(௬)

(அ-கை.) இந்தச் சசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்ருர்.

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரோ.

க - து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

(இ-ள்.) இவன் (மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன்செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினது வலிமையினலே (மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன்-குலமேவியதென் புலவாணர்களும்) மகிழ்வைத்

தருகின்ற சுவர்க்காதிபதங்களி லிருந்த இவன் குலத்துப் பிதிர்க்க ளெல்லவரும் (கொடிதா நரகங் குடியேறினரோ.)வேதனையைத் தருகின்ற ரவுரவாதி நரகமே குடியேறின ரென்றவாறு.—(மலமேவியதாவது) ஆணவமலம்-மாயாமலம்-கன்மமலம் - அவைசெம்பிற் காளிதம்போலவும்- தண்டுலத்தைப்பற்றிய - தவிடு - உமி - முளை - போலவும்- ஆத்மாவைப்பற்றி வினைகளை யூட்டுவிக்கும் - தண்டுலம் - ஆத்மா- தவிடு-ஆணவமலம்-உமி-மாயாமலம்-முளை-கன்மமலமெனவறிக. (நரகமாவது) ரவுரவம்-மகாரவுரவம் -சீதோஷ்ணம்-மஹாபிலம் - சூசிமுகம் - கும்பிபாகம்- தப்தலோஹம் -அஸ்திபங்கம் - கிருமி -நிச்சயம் -பூதிமாங்கம்-ரிதுபங்கம் - இவைகள் முதலானநரகமெனவறிக.(எ)

(அ கை.) மேலிவன் பவத்தை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுளநோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க -து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறாதிவன்ற
னினையவிப் பவமதி லெய்தின னென்றது.

(இ-ள்.) (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் - வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்ட வினையினது புண்ணியபாபத்தின் சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனிமேல் வருமோர் சநநங்களில் அனுபவிக்க வாராமல் (இகமேவரு மென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அனுபவிக்க வருமென்று வேதாமகங்கள்கூறுகின்றபடியே (உளநோயெல்லா மிவனைச்செற வெய்தின) உண்டாகின்ற எல்லா வியாதிகளும் இ

வனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொண்டன என்றவாறு.—(இகமேவருமென்பதற் குதாரணம் - ஆத்மபோதம்.) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தென்னுமைய மிதபமேயெண்ண னன்றே-வொப்பற விளைதத்தெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல் போல-விப்பவ மீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்கு மன்றே - என்றதனாற்காண்க. (அ)

(அ-கை.) மைந்தனுறுந்துன்பத்தை தந்தைநோக்கி வருத்த முறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க - து. மைந்தன்மீ தன்பால் மனந்தளர்ந் தின்றோன்
இந்தநோய் தணிப்பான் றிரிந்தன னென்றது.

(இ-ள்.) (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமான வினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகிய சாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னை யென்று) நமது புத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்ன வென்று (உளந்துன்புற்றுச் சுழன்றனன்) மனோ துக்கங்கொண்டு அலைந்து திரிந்தன னென்றவாறு. கொல்-ஏ-எ - அசை. (இதற் குதாரணம் - சிதம்பரபுராணம் துன்மதச்சருக்கம்.) தந்தையின்றருள் சேயினோய்கடவிர்ப்பதே கடனாதலால் - மைந்தனுக்குறு வினையினாலுளம் வாடிநொந்து மகன்றனக்- கிந்தநோயை வி

ல்க்குமாறேவ னெங்ஙனென்னா விடுத்தவன் - சிந்தை நொந்து திரிந்துழன்றுயர் இல்லையெல்லை செரிந்தனன் -என்பதனாற்காண்க. (௯)

(அ-கை.) தந்தை துயருற்றலையினுந் தனையன் வெறுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒன்றாலும்வினைத் துயர்துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு [illegible]வ னன்புவிடா
திவனைக்கொடுழன்றன னெங்கணுமே.

க - து. மைந்தன் வெறுத்துரை வழங்கினு மன்பினாற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றன னென்றது.

(இ-ள்.) (வினைத்துயர்துய்ப்பதலால்) சசிவர்ணன் தன்பிதாவைப் பார்த்து ஐயனே யான் செய்த வினையினால் வருந் துன்பத்தை யானே யநுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டியதாக விருக்கின்றதே யல்லாமல் (ஒன்றாலு மொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே யென்றாலும்) மணி மந்திர மருந்துக ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உனக்கில்லாமற் போய்விட்டதே யென்று புத்திரன் வெறுப் படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு வொழிந்து விடாதிவனைக்கொடுழன்றன னெங்கணுமே.) இந்த பிதாவானவன் புத்திர வாஞ்சை விட்டொழியாமல் இந்தச் சசிவர்ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தன னெந்த விடத்தும் என்றவாறு—(தந்தைவெறுப்பின்மைக்கு உதாரணம்.) (பிரமகீதை.) மைந்தரிட்டிய தீவினைபலவெனு மனந்தனிற் கோடாமற் - சிந்தைமீ தளிகூர்ந்துளம் பரிந்து தன் சேயினைப் பாராட்டுக் - தந்தையாயன்பு சூழ்ந்தெனை யாண்டருடந்திடச் சூடர்போல - வந்ததேசிக வ

டிவமே யெனமணி மலரடியினிற் றாழ்ந்தான் - என்பதனாற்காண்க. (௰)

(அ-கை.) இப்படி வெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகி லெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவன் உரைக்கின்றதைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்
டொழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பர[illegible]த மென்று பகர்ந்தனனே.

க - து. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

(இ-ள்.)(ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய தவத்தினை யுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்து வருகிற புத்திரன் துன்பத்தை நோக்கி - வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானாகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்துதலே(பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்.)அரிய மருந்தென்று சொற்றனர் - எ- று.(௰௧)

(அ-கை.) இந்தமாதவரோ அந்தப் பரஞானிவாசஞ் செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது இருநாமமு மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தானந்தமிலா ததனைத் த[illegible]வான்
சத்தீச்சுரமென்னு மிடந்தனில்வாழ்
மானந்திபராயண [illegible]ன்பவனின்
மைந்தர்க்குறு நோய்க்குமருந்தெனவே.

க - து. சந்ததஞ் சத் தீச்சுரத்தின் வாழ்தற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

(இ-ள்.) சத்தீச்சுர மென்னு(மிடந்தனில்வாழ்)சத்தீச்சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற (தானந்தமிலா ததனைத்தகுவான்)தனக்கோர் முடிவில்லாத பொருளுக் கொப்பானவராகிய (மானந்திபராயண னென்பவன்) மகிமை மிகுந்த நந்திபாராயண ரென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவர் (நின்மைந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.)உன் புத்திரனைப் பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லி யருளினரென்றவாறு. (௰௨)

(அ-கை.) அந்த மாதவர் மொழியைக் குருமொழியாகக் கொண்ட இந்த வேதியராகிய சாந்தசீலன் செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க - து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

(இ-ள்.) (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெற்ற வுபதேசமாகும் இம்மாதவ னுரையென்று அந்தவேதிய ஞான சாந்தசீலன்(முனிவன்பதமெய்தி) நந்திபாராயணஸ்வாமிக ளிருக்குந் தானத்தை அடைந்து அவரது சந்நிதியில் சசிவர்ணனை நிறுத்தித் தான் வந்தனஞ் செய்து (இக்கொடியான் வெருவாது குயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப் பொல்லாங்கினை யுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்த துன்பத்தை (கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற் கரிதாகிய பொல்லாத செய்

கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தன னென்றவாறு.— (இதற்குதாரணம் - உபதேசவிளக்கம்.) உன்னருங் கொடி யோரினுயர்ந்தவன் - றன்னியற்கைதனை யித் தராதலத் - தின்னவாறென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன னரன்பின்மொழிதிடமில்லையால்- என்பதனுற்காண்க.

(அ-கை.) பின்னருஞ் சாந்தசீலன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினல்
நிகழும்விழிவைத் தனனின்மலனே.

க - து. பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென முனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

(இ-ள்.) (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோவென்ன) அடியேன் புத்திரனுகிய இவனடைந்திருக்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்நிதிமுன்பாக விண்ணப்பஞ் செய்யத் தக்க தன்றென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய (நின்மலன்றன் னனுபூதியினு னிகழும்விழி வினையெல்லா நீங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபாராயண ஸ்வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலேவிளங்குகின்ற கிருபாநோக்கத்தினுலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி மஸ்தகாதி பாதாந்தம் பார்த்தருளினு னென்றவாறு. (௰௪)

(அ-கை.) திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவனடைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதுகடும்
பிணியாவையுமல் லமிதாவிறைதாள்
பேணிப்பணி யென்று பெயர்ந்தனனே.

க - து. பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடி தாழ்ந்திரொன் றகன்றது.

(இ-ள்.) (திருக்கண்வைத்தலுங் கணியாதபவக் கடுவானகாது கடும்பிணி யாவையும் விட்டன) நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமது கிருபா நேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்பேரில் வைக்கவும் பிறவிகடோறுங் கட்டுப்பட்டு அளவுபடாதிருந்த நஞ்சினுங் கொடிதாய் மோதுகின்ற வினைகள்யாவும் விடுபட்டன (நல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனன் பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகளது திருவடியில் உண்மைபொருந்தப் பணிவிடை செய்துகொண்டிரு நீ யென்றுரைத்துப் போயினர் பிதாவென்றவாறு. (யரு)

(அ-கை.) பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன் குருவுக்குப் பணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவன[illegible] திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனெடே.

க - து. ஏவுமுன் பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய் யிமையெனக் காத்தனனென்றது.

(இ-ள்.) (இடனே முதலாக விறையோனேவும் பணி யிவனுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் ஆகாயமுதலிய விடங்களி லேவினும் அப்பணிவிடையைச் சசிவர்ணனவன் அடியேற்குக்கிடைத்ததேயென்றுமனமகிழ்வுடன் செய்து (இவனுஞ் சிலநாளுடனே யத்திருமேனிதனக் குரியானென வுற்றனனும்பனெடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியனைப் பிரியாமல் அவரது திருமேனிக் குரியவனாக இருந்தனன் ஆசாரியரிடத்து என்றவாறு.— (மாணுக்கன் பக்குவத்திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம் - வெண்பா.)உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லாசிநூலொத்து - விடிற்புலிதீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ் - சுடர்ச்சுடினும் -வாழைக்காகாவேதி மட்கலத்துக்காகாவா - றேழைக்கர்காதேயிது -என்பதனூர்காண்க. (யகூ)

(அ-கை.)மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்த புண்ணியத்தினலே சீஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நன் றாய்முனிதாள் வழிபாடதனல்
நானுவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொனறாகியவீ டுணருத்தமர்கட்
குளசாதன நா[illegible]முதித்தனவே.

க - து. நாத னற்பணிப்பய னற்கருத்தொன்றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

(இ-ள்.) (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனல்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணுக்கனாகிய சசிவர்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடை செய்துவருகின்ற புண்ணிய பலத்தினலே பரிபாக மிருந்து (நானு விதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலபல விதமாக வருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகியவீடுணருத்தமர்கட் - குளசாதன நான்கு முதித்தனவே.) பரசாயுச்சியவீட்டினைப் பெறக்கருதும் அதிதீவர தர பரிபாகருக்குண்டாகின்ற சாதன சதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத் தோனறியது என்றவாறு.—நானுவிதமான பிறப்பாவது நால்வகைத் தோற்றம் - எழுவகைப் பிறப்பு-எண்பத்து நாலு இலட்சம் - சீவராசிகள்- அவையாவன-

ணை - முட்டை - நிலம்-வியர்வை- இவை நால்வகைத் தோற்றம்-தேவர் - மக்கள் - விலங்கு-புள் - ஊர்வன- நீர்வாழ்வன- தாவரம்-இவை எழுவகைப் பிறப்பாம் - தேவர்பதினுனு லட்சம்-மக்கள் ஒன்பது லட்சம- விலங்கு பத்து லட்சம்-புள்- பத்து லட்சம்- ஊர்வன பதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்து லட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆ-௮௰௪-லட்சம் ஜீவராசிகளாம். ()

(அ-கை.) மற்றுஞ் சசிவர்ணன்றனது குறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ் செய்யும்பொருட்டு வணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பணிவந் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க - து. அன்புடன் குரவ[illegible]தொழு தேத்தியே
தன்குறை புகல்வான் சார்ந்தன னென்றது.

(இ-ள்.) (முனிவன்றிருமுன்பு)தேசிகரது அழகிய சந்நிதியில் (தன்குறையுளதை) தனது குறையுண்டானதை (தான்சிலமொழிவான்) சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனுக- (பணிவந்திருகண்கள்)இரண்டுகண்களினும் ஆனந்த பாஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து) பலதரம் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இரண்டு திருவடிகளில் வணங்கினுன் என்றவாறு. தான்சாரியை. (௰௮)

(அ-கை.) மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிப்பினை யறிவித்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழுங்கலுறும்

பொருளேதென மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே.

க - து. அருட்குரு வறியார்போல வினவலும்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

(இ-ள்.) (அருளேவடிவாகியமாமுனி) கிருபையே திருமேனியாகக் கொண்டருளிய நந்திபராயணஸ்வாமிகள் (தானறியாதவர்போல வழுங்கலுறும் பொருளேதென) சகலமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சசிவர்ணனைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேதென்ன. (மைந்தன் பொல்லாத பவப்புணரிக்கு நடுங்கினனென்ன) சற்புத்திரனுகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்யஎன்றவாறு.—(பிறப்பிற் கஞ்சியதற்குதாரணம- திருவாசகம்.) வாழ்த்துவதும் வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டி - சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்-பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவானு யானுமுன்னைப் பரவுவனே - என்பதனுற்காண்க. (௰௯)

(அ-கை.) மற்றும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குப் பிறவிக்கடலின் பெருமையை திருவாய் மலருகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும் பிறவிக் கடல்வித் தரமுன்
வேதாகம கீதை விளம்பு மதைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற்
கொளுமாறு தொகுத்தி[illegible] கூறிடுமே.

க - து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

(இ-ள்.) (குருவும்) ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் (தனதன்பன் வெருவும்வித்தரப் பிறவிக்கடல்) தமதிடத்தில் அன்பினையுடைய சிஷனுகிய சசிவர்ணனைவன் விஸ்தாரமாகிய சநநசாகரத்திற்கு பயங்காத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவு கொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (முன்வேதாகம கீதை விளம்புமதை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும்) ஒன்ருகத் திரட்டி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினு ரென்றவாறு.—கீதை யென்றது சிவகீதை பகவற்கீதை யெனவறிக. வித்தாரமென்பது வித்தாமென்று விகாரமாயிற்று. (உ௰)

(அ-கை.) சநநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச் செய்கின்ருர்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவு பெரியது
கரணவொழுங்கருதவிடையவினை நுகர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வ[illegible]

க - து. பிறப்பு மிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புள விடையமே செந்தென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப் பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தா யிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது) அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்ற சற்பங்களை மிகவுமுடையது ([illegible]ணவொழுஙகருதவிடைய வினைநுகர் கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையுமாகிய வாகாரங்களைப் பொசித்துக்கொண்டு கரணமாகிப மீன்கூட்டங்கள் ஒழுங்காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. (உக)

கவி. பெருமிதமென்றுகூறு பெருமை யுடையது
பிணிகளெனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிட ரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவ[illegible]

க - து. துன்பின்டலைநோய் சொல்புலால் வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

(இ-ள்.) (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமை யுடையது) களிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையது (பிணிகளெனுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளா லுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது) வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்ப துன்பமான அலைகள் மோதவிருக்கின்றது (மனமெனும்வஞ்சராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது. எ-று. (உஉ)

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி மிதமுள
[illegible]நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெரு[illegible]னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவ[illegible]

க - து. அகமாமையாழ மறிவின்மை ஞெண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள) அளவுக்கடங்காத ஆங்காரமென்னும் அநேகம்ஆமைகளையுடையது (அறிவினிறைந்தவாழமறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்மையினது ஆழமறியவரிதா யிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவனுடையது) அடர்ந்து விஸ்

தாரமாய்த் தவழ்கின்ற கரவாகிய நண்டுகளையுடைய து (கலகவிடங்கமேவுகிருமிநெளிவதே) பொருந்திய கலகஞ் செய்யத்தக்க ஆண்மையாகிய புழுக்கள் நெ ளியத்தக்கது என்றவாறு. (உரு)

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைக டருவது
துறவெனு மின்பமான கரைபை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க - து. நன்கிலாநுரை பெண்ணாசைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

(இ-ள்.) (துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது) அ ணுவளவும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நு ரைகளாகத் தருவது துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது) விடுதலை யென்கின்ற பேரின்பமான கரை யை வழிக்கப்பட்டது. (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழி யது)பெண்ணாசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலி னை யுடையது (மறலியுமஞ்சுகோபவடவையெரிவதே) இயமனும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்ற வட வாக்கினி யெரிய விருக்கின்றது-எ-று. (உச)

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ
வுததிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரோ.

க - து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பவக்கட னீங்கரி தென்றது.

(இ-ள்.) (வெருவருகின்றபோகமுதலையுடையது) அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையை யு டையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது)ப லபல விதங்களான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்து போகத் தக்க யுத்தியில்லை (எழுபவவுததி) இந்த எழு வகையா கின்ற சநந சாகர மானது (விளம்பயாவருலகிலறிஞ ரோ) அந்த சநந சாகரத்தின் அளவினை யறிந்து சொல் லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ் வுலகத்தில் யாவரிருக்கின் றூர்க ளென்றவாறு. (உரு)

(அ-கை.) மரணபவங்களென்றசெய்யுட்டொடங் கி வெரு வருகின்ற வென்ற இச்செய்யு ளீறுக ஐந்து செய்யுளானும் பிறவிக் கடலின் பெருமையை யுரைத் து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் க டந்து விடுவரொன்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச் செய்கின்றுர்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரோ.

க - து. அறிவெனுங் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிவே ராறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

(இ-ள்.) (அதில்-அந்தப் பிறவிக்கடலில் (பொறிவ ழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப் பொறியின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றது மாகி வருத்தப்படும் புத்தியைக் கொண்டு (பொருசம யங்களாறு முறியவிழும்) தர்க்க வாதஞ் செய்யும் சட் சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டு விழுவர்கள் - அ றிவு- ஞானத்தினல் (அழிவொன்றிலாத பொருளிதெ ன) அனித்திய மென்பதில்லாத வொன்றுகிய பொரு ளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவ வங்கமேறு மறி ஞரகல்வரோ.)உண்டர்கின்ற அனுபோகமென்னுங் கப் பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிறவிக் கடலைக் கடப்

பார்க ளென்றவாறு.— தர்க்க சமயம் ஆறுவன - உலகாயதம் - பௌத்தம் - சமணம் - மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்ரம் - பாட்டா சாரியம் - எனவறிக. (பிறவிக்கடல் கடப்பதற்குதாரணம் (திருவள்ளுவ நாயனார்குறள்) பிறவிப்பெருங்கட னீந்து வர்நீந்தா - ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்றும்— (அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமாக்கலத்தி லாரோகணித்தால் - பிறவிக்கடலைப் பிரித்துத் - துறையாம் - பிறவா வழிக்குரிய பேரின்ப வீட்டில் - உறவாகவைக்கு முகந்து என்பதனாற் காண்க. (உகூ)

(அ-கை.) இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனை நோக்கிக் குருஅனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனை மொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறுமுனம்
உணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரொன்
றுனாயை வழங்கினாத னுவகை யருளவே.

க - து. உயிரிறு முன்பவங் கடப்பனோ வென்பவன்
மயலற வறிவினால் மாற்றலா மென்றது.

(இ-ள்.) (புணரி கடந்து போக விரகிலென மொழி பொழுது) இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக் கடலைக் கடக்கும் உபாய மில்லையென்று ஆசிரியர் சொல்லும் போதே (புதல்வன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சசிவர்ணன் வருந்தி மூர்ச்சிக்கு முன்பே(உணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரொன்று) அறிவாகிய கப்பலிற் செல்லுஞ் சத்துக்கள் நீங்கு வார்களென்று (உனாயை வழங்கி நாதனுவகை யருளவே) ஆசாரியரும் வசனமிர்தத்தைப் புகட்டிச் சசிவர்ணனுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்தி லென்றவாறு. (உஎ)

(அ-கை.) மேல் ஆசாரியன் திருவடியை வாழ்த்தி மாணாக்க ன்வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமாம்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே

க- து. ஐயனடிதொழு தரும்பவங் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) அவன் - அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவனடி தொழுது) நீடூழி வாழ்க வென்று ஆசாரியர் திருவடிகளில் வணங்கி நின்று (வருபவமா மாழியினை யகலும்) வந்துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரிய கடலினை நீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக் கொடுத் தருளவேண்டு மையனே யென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய - எறு. (உஅ)

(அ-கை.) வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உணர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. பரவறிவுவ பரவறிவெனவு மிருபரிசாம்
இரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க் - து. உயரறிவு பெற்றிவ் வுலகினை மறந்தோர்
மயலற வுணாப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

(இ-ள்.) (பரவறிவுவ பரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவறிவென்றும் அபரவறி வென்றும் இரண்டு விதமாகும் - அவையில் பரவறிவாவது பரத்தை யறிகிற பேறறிவு. அபர வறிவாவது உலகத்தை யறிகிற சிற்றறிவு. இவையில் (இரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்ற பேரறிவை யுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப் பிறவிக் கடலைத் தெளிவாகக் கடப்பார்க

ளென்றவாறு.— (உதாரணம் - திருப்புகழ்) அறிவை யறிவது பொருளென வருளிய - பெருமாளே யென்பதும் இக்கருத்தைப் பற்றியெனவறிக. (உகூ)

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும்
உபரமம[illegible]றவுதவு [illegible]பர உணர்வே.

க - து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப் பேரறிவு நேசிக்கு மென்றது.

(இ-ள்.) (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும்உதவுவது) அரிய வேதாகம சாஸ்திர புராண கலைஞானங்களை யெல்லா மறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிருக்கச் செய்வது அபரவுணர்வாகிய சிற்றறிவு (பரவுணர்வுமமதை பறவுபர முதவுவது) சிவவறிவைப்பற்றிய அகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்று மொடுக்கத்தைத் தாத்தக்கது பாவுணர் வாகிய பேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது ஒடுக்கம்உதவுவ தென்றதை யிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. (கூ)

(அ-கை.) சிற்றறிவினியல் பிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. புராண மிதிகாச மெவை யின்பொரு ளனைத்தும்
பிராண னறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுந் தன்மையென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (புராண மிதிகாச மெவையின் பொருளனைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்ற வர்த்தங்க ளெல்லாம் (பிராணனறியாதுள விடத்து) ஆத்மாவை யறியாத விடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இநதச் சாத்திரார்த்தங்கள் விண்பேச்சாக முடியும் - எ - று. (கூக)

மேல்அவதாரிகை - இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்[illegible]பர மறி[illegible]ார்
யோகமொ டுறங்குமவரோபர முணர்ந்[illegible]தார்.

க - து. கிரியைநீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரிபடாப் பிரம முணர்ந்தவ ரென்றது.

(இ-ள்.) (ஆகம விதங்களறி வார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபல விதங்களான மந்திரகலை தந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களேயன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொடுறங்குமவ ரோபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தை யறிந் துணர்ந்தோர்கள் - எ - று.— ஆகம விதங்க ளென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது - கூட்டமாகக் கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில் சுஷுப்தி வந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதை யோகமோ டுறங்குமவரென்றார். (கூஉ)

கவி. இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துள[illegible]ாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே.

க - து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னிய வறிவை யறிதலறி வென்றது.

(இ-ள்.) (இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதும் இராகப் பரிகைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடக முதலான இவைபோன்றவைகளை யறிவதும் (அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே.) அறிவிற் கன்னிய மானவைகளை யறிவதும் அறிவன்று பரமாகிய பேரறிவை யறிகின்ற வறிவே யறிவு என்றவாறு.— (இதற்குதாரணம் - சந்நிதிமுறை) அறிவைவிட வேறல்ல அப்புவியு நெஞ்

சுஞ் - செறிவறிவாய் நில்லென்று செப்பிக் - குறியற வே- நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்த போரூரன்- கஞ் சத் திருத்தண்டைக் கால் - என்பதனுற்காண்க. (௫௫)

கவி. நவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரம மறியாரோ.

க - து. மறுவிலாக் கலையின் வழியறி வோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியாரொன்றது.

(இ-ள்.) (நவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்) சொல்லு தற்குரிய கலைஞானங்கள் அறுபத்து நான்கையும் அறிகின்றவர்களும் (பவலயம தறுசுத்த பரம மறியாரோ) உதயாஸ்த மனமின்றி சதோதய மாய் விளங்குகின்ற சுத்தப்பிரமத்தை யறியமாட்டார் க ளென்றவாறு. (௫௬)

(அ-கை.) புராண மிதிகாச மென்னுஞ் செய்யுண் முதல் நவிலுகலையென்னுஞ் செய்யுள் வரைக்கும் நான் குசெய்யுளால் சிற்றறிவி னியல்பை யருளிச்செய்து மேல் பேரறிவி னியல்பை யருளிச்செய்கின்ருர்.

கவி. ஆகவறிவாள ரறிவாரிவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவையாவு மறியாரோ.

க - து. உடல்நிலை யென்றவ ருடலையே காண்பர்
திடவறிவரிவை களைத் தெரியார்களென்றது.

(இ-ள்.) (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலை நானென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோ ரவைக்குரிய தனு கரண புவன போகங்களாகிய யானெனதென் னுங் காரியங்கள் யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாள ரிவையாவு மறியாரோ) ஒன்ருய் நிறைந்த பேரறிவினை யுடையோர்கள் பலவாய் விரிகின்ற

தேகாதிப் பிரவஞ்ச முதல் யாவையு மறியமாட்டார்க ளென்றவாறு. (௫௭)

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமது தமையும்
ஈசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

க - து. இரண்டற நிற்கின்ற தெப்பொரு ளானதும்
இரண்டபூசனைச் செயலும தென்றது.

(இ-ள்.) (தமையுமீசனையும் வேறதற வறிவ தறிவு) தாமாகிய ஆத்மாவையும் ஈசனுகிய பரமாத்மாவையும் வேறல்ல வென்று அறிகின்ற அறிவே பேரறிவாம் அப்படி அறிகின்றதுவே (பூசனையும் அதுசகல பொருளுமதுவே) சகலபூசனையும் சமஸ்தவேதாகமங்களி னர்த்தமுமென்று என்றவாறு.—(இதற்குதாரணம்-அறிவானந்தபோதம்.) எப்பொருட் கண்ணுமன்னி யிலங்கிடு மறிவாமீசன் - அப்படி விளங்குகின்ற தறிதலே யவன்றனக்கு - மெய்ப்படு பூசைவேருேர் செயலினு லன்றுமெய்யே - இப்படி ஞானந்தன்னு லிறைஞ்சிடப் படுவானீசன் - என்பதனுற் காண்க. (௫௮)

கவி. ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறுரோ.

க - து. பொறிபுலனடக்கினும் பூரணவுணர்வின்
நெறிபெருர் வீடுறு ரென்றறி வித்தது.

(இ-ள்.) (ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர் ளேனும்) சத்தாதி விஷயங்களைந்தையு மறிகின்ற ஸ்ரோத்ராதி ஞானேந்திரிய மைந்தின்பின் செல்லுகின்றமனதினான் கையு மடக்கினவர்க ளென்ருலும் (மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறுரோ.) உண்மையான பேரறி வில்லாதவர்களாகில் பேரின்ப வீட்டினைப் பெற்றுக் கொள்ளாதவர்க ளென்றவாறு.— (இதற்குதாரணம்-

அனுபவசாரம்- வெண்பா.) சுட்டறிவு கெட்டிருக்குந்
தூயவர்க ளானாலும்-நிட்டையிலே மெய்யறிவி னே
சமுற்றால்-சிட்டருளத் - தற்புதமா யாடுகின்ற வானந்
தப் பேரொளியின்-றற்பதத்தைப் பெற்றிலார்தான்

கவி. மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவதெல்லாம்
தம்மை யறியும் மறிவதேயறிவு தானே.

௧ - து. அன்னியமறிய மறிவறி வன்றெனத்
தன்னையறிவதே யறிவென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (தமில்வே றறிவதெல்லா மெய்ம்மையறி
வல்ல) தமக்கன்னியமான வேறொன்றை விசாரித் த
றிவதெல்லா மெய்யறிவன்று (தம்மை யறியும் மறிவ
தே யறிவுதானே) தன்னை விசாரித் தறிகின்ற வறிவே
அறிவென்றவாறு- (இதற்குதாரணம் - திருமந்திரம்.)
முன்னைப் பிறவியிற் செய்த முதுதவம்- பின்னைப் பி
றவியிற் பெற்றா லறியலாம்-தன்னையறிவதறிவா மஃ
தன்றிப்- பின்னையறிவது பேயறிவாமே- என்பதனாற்
காண்க. (௩௮)

(அ-கை.) ஆக வறிவாளரொன்னுஞ் செய்யுண்மு
தல்- மெய்ம்மை யறிவென்னுஞ் செய்யுள் வரைக்கும்
நான்குசெய்யுளால் பேரறிவி னியல்பையருளிச்செய்
து மேலாசிரியருக்கு மாணாக்கன்விண்ணப்பஞ்செய்
ததை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிர வேறா
யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே.

௧-து. உடம்பினை யன்றிவே றொன்றுண்டோவெனத்
திடமுற வணங்கிச் சீடன் வினயது.

(இ-ள்.) (தானெனு முடம்பிது தனைத் தவிரவே
றா) தானென்று சொல்லு மிந்த உடலினை யன்றி வே

றாய் (யானெனுமருத்தமுளவோ வருளுகெனவே) யா
னென்று சொல்லுதற்குரிய பொருளுண்டோ அஃது
ளதாகில் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்
பஞ் செய்யஎன்றவாறு. (௩௯)

(அ-கை.) ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையரு
ளிச் செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு. கவி.

எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல் பாய்மா
விபங்கண்முகங்கால்கை யானென்ன தென்றும்
தனதாயுரைப்பார் வருத்திந்த வூனைத்
தானென் றயர்ந்துஞ் சொலத் தக்கதன்றே.

௧ - து. மோகமாம் பண்ட முழுவது மன்றன்றித்
தேகமீ யன்றெனத் தெளிய வுரைத்தது.

(இ-ள்.) (எனதாடை பொன் பூமன்றையல் பாய்மா
வென்றும்) வஸ்திரம்-ஸ்வர்னம்-பூமி-புதல்வன்-மனை
வி- புரவி-யானை-இவைகளை யென்ன தென்றும்- கண்
முகங்- கை-கால்-என்னதென்றும்) கண்களையு முகத்
தையுங் கால்களையுங் கைகளையும் என்னதென்றும்-யா
னென்றும் இவ்வவயங்களை யுடைய உடலை யானென்
றும் (தனதா யுரைப்பார்) சுதந்தரமாகச் சொல்லிக்
கொள்வார்கள் (வருத்திந்த வூனைத் தானென்றயர்ந்
துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.) ஆடைமுதலியபொருள்
களையும் - கண்முதலியஅவயவங்களையும் என்னதென்
றும் பிறிவுபட்டிருக்கின்ற இந்துவூனுடலினைத் தா
னென்றுமறந்துஞ் சொல்லத்தக்கதன்றென்றவாறு.—
அவயவம் என்னதென்று சொன்னமையால் யானென்
றதை உடலென்று வருவிக்கப் பட்டது - ஊனைத்தா
னென்று சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலி

ய வற்றையும் கண்முதலிய வற்றையும் என்னதென்று சொல்லத்தக்க தன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ()

(அ-கை.) மேல் தேகிக்கு தேகம் அன்னிய மென்பதை உபமானங்களா லறிவித்ததை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தாளாக வூராழி தனுவென்ன வீணை
தண்டாக வகன்மார்பு தட்டாக மொட்டாம்
நாளான் மலர்ச்சென்னி கூந்தற்கொடித்தேர்
நாணாளு மூர்வானை வேறாக நாடே.

க - து. தேரை நடத்தும் பாகனைப் போலுடல்
ஊர நடத்து மொருவனுண் டென்றது.

(இ-ள்.) (தாளூராழியாக) இரண்டுபாதங்களும் நடக்குகின்ற சக்கரமாகவும் (வீணைதண்டாக) நரம்புகளு முதுகென்புந் தாணாகவும் (அகன் மார்பு தட்டாக) விசாலமாகிய மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் (சென்னிமொட்டாக) தலை சிகரமாகவும் (கூந்தர்கொடியாக) மயிர்கள் துவசமாகவும் ஆகிய தனுத்தேரென்ன இந்ததேகத்தைத் தேரைப்போல (நாளான்மலர் நாணாளும்) இரவியினால்பிரகாசிக்கின்றநாள்களி லுள்ளவரைக்கும் (ஊர்வானை வேறாகநாடே) சாரதியாக நடத்துகின்ற தேகியை தேகத்திற்கு அந்நியமாக நினைப்பா யென்றவாறு.—தேகத்தைத் தேரென்றுந்தேகியைச் சாரதியென்று முரைத்ததற் குதாரணம் (ஆனந்தபோதம்.) பூதலையர் வையம் போய்வரவுற நடாத்தும்- சூதனுங் கொருவனிந்த வுடலெனத் தொகுத்த வையம்- மேதினியுற நடாத்து மேலவ னொருவனுண்டால் - ஆதவ னொளியும் போல வறிந்துநீ பிரிந்திடாயே-என்பதனாற்காண்க. (௬௧)

கவி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணியுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாத கன்னங்கள் மெய்போ லியக்கும்
கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ் வுடம்பும்
கிடக்கு மொருத்தன் னடத்தா விடத்தே.

க - து. மரக்கரிக் குள்ளொரு மானிட னிருந்து
தாத்தினிலாட்டுந் தன்மையென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (கடக்குஞ்சரம்பண்ணி) மதம் பொழியாநின்ற யானையைப்போல மரத்தா லொருருவஞ்செய்து (உண்ணின்றொருத்தன்) அதற்குள்ளாக வோர் புருடனின்று நடத்தினால் (கைபாத கன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்) துதிக்கை-கால்கள்-காதுகள்-அசைய மெய்யானையைப்போல நடக்கும் (கிடக்கும் நடத்தா விடத்து) உண்ணின்றவன் நடத்தாதபோது கிடக்கும் அவைபோல (இவ்வுடம்புங் கிடக்குமொருத்த னடத்தா விடத்தே) இந்த தேகமும் தேகிநடத்தாதபோது பிரேதமாய் கிடக்கும்- என்றவாறு.உதாரணம்-(ஆத்மபோதம்)மாக்கை மாவிற் குள்ளோர்மைந்தனிருந்தாட்டில் - செருக்கியது வாட்டுஞ் செய்கைபோல்-தரிக்குமுடல்- ஆட்டுவா னாட்டினா லாடுமவனாட்டாக்கால்- காட்டம்போ லாகுமிதுகாண்-என்பதனாற்காண்க. (௬௨)

(அ-கை.) மேல் அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென்பதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாம்
ஒருகூறுடம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறும் நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்ட வுடலே.

க - து. மலமுநீரன்ன மருவவே வைத்திடு
கலமெனு முடலநீ யன்றென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (உண்டற்றவன்னம்) நீபுசித்து சடராக்
கினியினலே பின்னப்பட்ட அன்ன மூன்று பாகமாம்.
அதில் (ஒருகூறும்மலமாகும்) ஒருகூறு அமேத்திய
மாகும் (ஒருகூறு மனமாம்) ஒருபாகம் மனமாகும்
(ஒருகூறுடம்பாகும்) ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமானவா
யுவினலே நாடிகளிலேறி யுடல் தடிக்கும் (இருகூறு
நீயாகில்) மலமு மனமுமாகிய விரண்டு பாகமும் நீ
யாகுவை யானல் (ஒருகூறுநீயாம்) அன்னசாரத்தினு
லாகிய தேகமும் நீயாகலாம் (மலஞ்சோரிடப்பட்ட
வுடல்) மும்மலமு மொழுகுகின்றகேணியாகிய உடம்
பானது (இழிக்கும்) பொய்யா யழிந்துபோகத் தக்
கதென்றறிவாய்-என்றவாறு. (௬௩)

கவி. கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பெருதே முனிந்தார் கிடந்தார்
தளரா துறுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே
தழற்பள்ளி மீதே துயின்ருர் சகித்தே.

க - து. உடற்குளிருக்கு மொருவனுலன்றி
கடத்தினுலன்றெனக் காட்டியுரைத்தது.

(இ-ள்.) (கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப்பெருதே முனிந்தார்) மிகுந்த அவாவுடனே
புசிக்கின்ற வன்னஞ்சுட அச்சுடுகையை கையினுற்
ருெடப்பொறுக்க முடியாமல் கோபித்தவர் (உயிர்
போகத் தளராதுறுப்பொன்றுங் கிடந்தார்) ஆத்மா
பிரிந்துபோக அவயவங்களி லொன்றுஞ் சோர்வின்
றி உடல் கிடந்தவராகி (அன்றேதழற்பள்ளி மீதேது
யின்ருர் சகித்தே) அப்போதே அக்கினி சயனத்தின்
மேலே சகித்துநித்திரைசெய்தா ரென்றவாறு.—அன்
னத்தின் சுடுகை சகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத்
து நித்திரை செய்தாரெனவே தான் கூடியிருந்த கா

லத்தில் சிதோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினி
யில் வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மாபிரியுமெ
னவும் ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை
யென்பதூஉம் அறிவிக்கப் பட்டது கிடக்குமென்ப
தைக் கிடந்தாரொன்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்
ருரொன்றும் அதை உயர்வுகொடுத்துக் கூறினுர்.(௬௪)

கவி. நிழற்பாவை கண்ணுடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பால தாமிந்தவுடலஞ்செய் தொழிலும்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

க - து. நிழற்குடையோனுடில் நிழலாடுமவைபோல்
உடற்குடையோனுடி லுடலாடுமென்றது.

(இ-ள்.) (நிழற்பாவை) ஒரொளியிலே நிற்கின்றவ
னுடைய சாயலாகிய நிழற்பாவையும் (கண்ணுடியிற்
பாவை) கண்ணுடி பார்க்கின்றவனைப்போலத் தோற்
றுகின்ற பாவையும் (கைகானிமிர்க்கும் முடக்கும்மி
வன் செய்தவெல்லாம்) நிழற்குடையவன் கைகால்
களை நீட்டி முடக்கில் இவன் செய்கின்ற வெல்லாம்
அந்நிழலுஞ் செய்யும் அத்தன்மைபோல (தொழிற்
பாலதாம்)ஒருவனிருந்து செய்யுஞ் செய்கைக் கிடமா
கும் (இந்தவுடலஞ்செய்தொழிலுஞ் சுடர்ஞானவடி
வான வன்செய்ததொழிலே) இந்ததேகஞ் செய்யப்
பட்ட செய்கைகளெல்லாம் ஒளிவென்னும் அறிவுமய
மானஆத்மாவின்செய்கையென்றறிவாய்- என்றவாறு.

கவி. அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே
யானலிவ் வூனுக நானென்ன லாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே
ஜடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே.

க - து. அறிவையறியு மறிவுநீ குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

(இ-ள்.) என்றுமறிவானிலறி கின்றபொருள்வேறே யானால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்க ஜீவாத்மாவுக்கே அறியப்படும்பொருளாகிய பரமாத்மா வேறாயிருக்குமானால் (இவ்வூனாக நானென்னலாமோ) இந்தமாம்ஸ பிண்டமானதேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச் சொல்லலாமா (செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு) நெருங்கி யிருக்கின்ற பக்ஷியாகுமா கூடு கூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வகையே ஜடமான வுடனின்னில் வேறென்றுதெளியே) பக்ஷிக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாதது போல அசத்தானவுடல் சத்தான வுனக்கு வேறென்றறிவாயென்றவாறு.— (இதற்குதாரணம்- பிரமகீதை) நடுங்கும் வெங்காயவனத் துழல்வோர்க்கு நதியெனு ஞானநீரன்றி- இடும்பை தீர்பதுவேறிலை நிறுவிகற்பத் தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத்தேகும் புள்ளெனச் சூழ்ந்த கொடுஞ்சடம் வேறதாய் நிற்பார் தொடங்கு வல்வினையெவ்வகையவர்க்கெய்துந் துன்னுமோமன்னிருள்சுடரை - என்பதனாற்காண்க. (௬௬)

(அ-கை.) மேல் பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிலமாகும் வற்பென்றல் நெகிழ்கின்ற னீராம்
நெருப்பா மதிற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலம்
சலமான புகலாதி வானிந்த வுடலம்
சடமான வைம்பூத வுருவங் கடாமே.

க - து. தென்புறு மண்புனறீவளிவா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகு மாக்கையென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.)(சடமானவைம்பூதவுருவங்களிந்தவுடலம்) அசத்தாகியபஞ்சபூத வடிவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது

இந்த தேகம் - அதெப்படியெனில் - வற்பென்ற நிலமாகும் ஊரத்துத் தரிக்கின்றது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றனீராம்) குளிர்ந்து பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அதிற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ் சுட்டொன்றுவிக்கின்றது தேயுபூதமாகும் (சலமான வநிலம்) சலித்துத் திரட்டுவிப்பது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாதிவான் எல்லாப் பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடுக்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதயாம் என்றவாறு. எனதாடையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்ற செய்யுளீறாக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவு கூறி நீயன்றென் றுரைத்தது. (௬௭)

(அ-கை.) மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமானெனிலி ரவியாதியாலே
விளக்கினற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கன்ன முதனான்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

க - து. பொறியைப் புமானெனிற் பொறியெலாமொ
அறிவிக்கவறிவதாலன்றவையென்றது[ன்றால்

(இ-ள்) (விழியைப் புமானெனி லிரவியாதியாலே- விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆத்மாவென்று சொல்லலா மென்றால் - இரவி- சோமன் - அக்கினி - இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற் றனக்கே ஸ்வயம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங் கன்னமுதனான்கு முன்றனுருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே) விழியைக மற்ற நீங்- செவி - நாசி - நா - மெய் - யாகிய நான்கு முன்னிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற கண்க

ளைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்லது தானே யறிந்து கொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய் எ-று. — இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும் நீயன்றென் றுரைத்தது. (சுஅ)

(அ-கை-) மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளிச் செய்கின்றார்.

வேறு. கவி.

அழலுண்பொருள்களிலுண்பவைமுற்கூறதின்முற்கூ
றணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்ட கடைக்கூறு துவக்கா யெழுமென்றே
இயனூன்மறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றது தானே.

க-து. அன்புறுமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புதோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை மூக்கூறு) அக்கினியினாலே பக்குவமாகின்ற அன்னமுதலியபதார்த்தங்களைப்புசிக்க அதின்சாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்முற்கூறணியென்பு) அந்த மூன்றுகூறாகிய சாரத்தில் முதற்கூறுஒழுங்குடையஎன்பு கட்சூரமாகும் (நடுக்கூறதுமச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லியமூன்றுகூறாகிய சார த்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்ட கடைக்கூறு துவக்காயெழுமென்றே) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சருமமாய் மேலிடுமென்று (இயனூன்மறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றது-எ-று.()

(அ-கை.) மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தை விரித்தருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல்முக்கூறதின்முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி லிருகூறவை நீயாயிடி னன்றே
இறுகின்றபி ராணன்னவை நீயாயிசைகுவையே.

க-து: அளிகொணீர் தன்னாலமூந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயன்றென மறுத்து முரைத்தது.

(இ-ள்.) (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபங்காய்ப் பிரியும் அதில் முதற்பாகம்கரிப்பினை யுடைய சிறுநீராகும் (உதிரம்நடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறு பிராணன்) மூன்றாவது பாகம் பிராணவாயுவாகும் (எண்ணுமதில்) மூன்று கூறாகிய வவையில் (இருகூறவை நீயாயிடி னன்றே) சிறுநீர் இரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுவையானால்(இறுகின்றபி ராணன்னவை நீயாயிசை குவையே.) அழுந்துதலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாக வுடன்படலாம்என்றவாறு.—என்பு-தசை-தோலால் மூடிய வுடல் நீயன்றென்றது. (ருய)

(அ-கை.) பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனு மன்றுதுஞ்சி னுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனதென்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறு பிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

(இ-ள்.) (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயு தான் ஆத்மாவாமென்னில் (துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சு

ழுத்தியில் அறிவின்றிச் சடமாய்க் கிடப்பதனாலும் (உணரும்புலன்களொழிவால்) ஞானேந் திரியங்களை நீங்கி யிருப்பதனாலும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல (அஃது)அந்தப்பிராணவாயுவு-நனவாதிதுரியாந்தம்இயங்குவானேனென்னில்(சேனைசூழ் நகர் வலஞ் செய்பொழுது மன்னையொழியாது) அரசன் நகர் வலம் வரும்போழ்து அவனை நீங்காமல் சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போல் கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்து நிற்க ஜாக்ர ஸ்வப்ந சுழுத்திகளில் ஆத்மா சஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அந்தவாய்வு நீங்காமல் துரியம்வரைக்கும் இருக்கும் எ-று. (ருக)

(அ-கை.) சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னி
லுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்
வளைவாலின் ஞாளிகொளுமே.

க - து. கருவிகளொடுங்கக் காலியங்காவிடில்
எரியிடுவாரொன் றியங்கிய தென்றது.

(இ-ள்.)(கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னில்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கி நிற்கப்பட்ட சுழுப்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாஸமாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலாகும்)சுழுப்தியில்தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இலதேல்) அப்படி உசுவாச நிசுவாசமாகக் காத்துக்கொள்ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்றுதமர்சுட்டிடாமுன்)இறந்துபோய்விட்டதென்று உரிய சுற்றத்தார் தகனம் பண்ணுவ

தற்கு முன்னமே (வளைவாலின் ஞாளிகொளுமே.) வளைந்த வாலினையுடைய நாய்கள் ஆகாரமாகக் கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது-எ-று. (ருஉ)

(அ-கை.) மேல் பிராணவாயு நீயன்றென் றுணர்த்தருள அந்தக்கரணமோ நானென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அந்தக்கரணமும் நீயன்றென் றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்திலொன்றி
தெனலாலி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்ற வதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க - து. கனமிக்குமந்தக் கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென் றறிவித்தது.

(இ-ள்.) (மனம்) மனமானது (இனமுறமென்னவுள்ள- கரணத்திலொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுங் கினமாகிய உறவென்று சொல்ல விருக்கின்ற அந்தக்கரணத்திலொன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இதென்னுதெனலால்) இந்த தேகாதி பிரவஞ்சத்தை என்னுதென்பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பே அன்னத்தின் பாகமென்று சொன்னதினாலும் (அல்ல) நீயல்ல ஆகில் புத்திதானானென்று சொல்லுவாயானால் (மதியல்லஅந்தவகையே)அது போலவே புத்தியுநீயல்ல எ-று. (ருங)

கவி. இடரின்புளதா நிலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடரும்பிறவிக் கடியென்றுவரு
மகங்காரமுநீ யலவென்றறியே.

க - து. அகங்காரமதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென் றறைந்தது.

(இ-ள்.) (அகங்காரமுநீயல) அகங்காரமு நீயன்று ஏனன்றென்றல் (இடரின்புளதாய்) துன்பத்தையே யின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று) நிலைபெற்ற குண மிலாததாய் (அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங் கரணங்களிலாய்) எண்ணப்பட்ட கரணநான்குள் இதுவுமொன்றாகி (எவரும்) யாவரும் (அடரும்பிறவிக் கடியென்று வருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ் சனனத்திற்கு ஆதிநானென்று வருகின்றதென்றறிவாய்-எ-று. (௫௪)

கவி. ஐயப்படலோர்பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றுமதம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே.

க - து. மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) (ஓர்பொருணிச்சயமா யறியப்படலையப் படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யென வறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்றுமதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்ன தென்றும் எவற்றினுஞ் செருக்கை யுண்டாக்குதலும்(செய்வதுசிந்தனையாம்) இவைகளைச் செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய (சித்தம் மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (௫௫)

(அ-கை.) பஞ்சபூத விகாரமாகிய தேகமுதல்சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்ன தன்றென்பதையு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னாகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்னாகிலநீ யறியும்பொருளாய்
நிகழ்கின்றதனா லெனநின்மலனே.

க - து. தனுகரணாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவாலறிவது நினதலவென்றது.

(இ-ள்.) (உடம்பதுமுன்னாக சித்தமதேமுடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்ன எனதாடை பொன் பூவென்ற செய்யுள் முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலே சொன்ன ஐயப்படலென்ற செய்யுளீறாக பதினாறுசெய்யுளினாலேயும்(மொழிந்தபொருட்டிரடான்) சொல்லிக்கொண்டுவந்த அர்த்தசமூகங்க ளெல்லாம் (நீயறியும்பொருளாய் நிகழ்கின்றதனால்) உன்னாலேயறியப்பட்ட பதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்னாகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வென்றார் மலரகிதரானநந்திபராயணமுனிவர்-எ-று. (௫௬)

(அ-கை.) தனுகரணாதிக ணீயுமன்று நின்னது மன்றென்ற ஆசாரியரைநோக்கி மாணாக்கன் விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உன்னாலறியப் படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவோ தினையொக்குமெனக்
கென்னாலறியா தொழியும் பொருளோ
யானாகுவதென்றன னென்றலுமே.

க - து. நீயறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேற்கொத்தது நானொன்றது.

(இ-ள்.) (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்றெனவோதினை) உன்னாலே பகுத்தறியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய் மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவைஅடியேனுக்

குச் சமாதானமாக விருக்கின்றது ஆனுல் (என்னலறியாதொழியும் பொருளோயானுருவதென்றனன்)என்னுலே யறிதற்கரிதாதியபொருளோ(நானுகின்றதென்றனன் என்றலுமே) இப்படிசொல்லவே மாணுக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கின்ருர்-எ-று. (௫௭)

(அ-கை.)காரியகாரண மித்தன்மையுடையதென்பதை மேலருளிச் செய்கின்ருர்.

கவி. அறியாப்பொருள் காரணமாகைகுறித்
தறியும்பொருள் காரியமாமுலகில்
நெறியாற்றிசழ் நான்மறையந்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

க - து. காரியமன்றுநீ காரணமாமென
ஆரியன்மகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) (உலகிற்குறித் தறியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒருசுட்டுதலினுல் அறிவதற்கு அரிதாகிய பொருளானது காரணமாகுதல் - அவையெவையெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குறித்தறியும் பொருள்காரியமாம்)உலகத்தினிடத்திலே மதித்தறிகின்ற பொருளானது காரியமாகுதல் அஃதெவையெனில் தேகாதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெறியாற்றிகழ் நான்மறையந்தமெலா நிரந்தர நீயன்றெனவோதும்)நன்மார்க்கத்தாற் பிரகாசம் பொருந்திய நான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம் எப்போழ்துந் தேகாதிப்ரவஞ்சமான காரியமாகுதலே நீயன்றென்று சொல்லுகின்றது-எ-று.—உலகுகுறித்த என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (௫௮)

(அ-கை.) பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனுலறியத்தக்க தன்றென்று மேலருளிச்செய்கின்ருர்.

கவி. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
றறிவாகியநீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க - து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தில் நாடுவதென்றது.

(இ-ள்.) (நீயென்னும்அறிவாகியவப்பொருட்டான்) நீயென்று சொல்லப்பட்ட அறிவாகிய அந்தப்பொருளானது—(பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருளன்று) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின் வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா-அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித் தறியாப்பொருளன் றறியும்பொருள்)ஞானக்கண்ணைவிழித்தறியாத பொருளல்ல அறிகின்றபொருள்-எ-று— (இதற்குப்பிரமாணம்-திருமந்திரம்) முகத்துக் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்காள்-அகத்துக் கண்கொண்டுபார்ப்பதே-யானந்தம்-மகட்குத் தாயார் மணாளனோ டாடிய-சுகத்தைச் சொல்லென்ருற் சொல்லுமா றெங்ஙனே- என்பதனுற் காண்க. (௫௯)

(அ கை.) ஞானக்கண்ணலறியும் பொருள் யாதென்று மாணுக்கன் வினவ வாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்ருர்.

கவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொலும்
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப்
போதப்பொரு டந்தமறைக்கணியாம்
புனிதப்பொரு டத்வமசிப்பொருளே.

க - து. அத்வைதசாம வாரணமுடிவாஞ்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது.

(இ-ள்.) (வேதப்பொருடானிது) வேதஞ் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது (வேறுசொலும்வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச்சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப் பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும் பேதமில்லாத அபேதஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்ட சாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போன்ற (புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியென்னு மகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று.—வேதப்பொருடந்த மறைக்கணியா மென்றமையால் சாமவேத மென்று பொருட்படுத்த லாயிற்று. (கூ௰)

(அ-கை.) திரிபதார்த்தத்தையும் விகசிதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு
ணீயெனும்பொருள்சிவனே
அமலமான விரண்டயிக்கிய
மசிபதப்பொருளாவதே.

க - து. தம்பதந் தொம்பதந் தானது நீயெனும்
இம்பரிலசிபத மேகமென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (அதுவெனும்பொரு ணிமலமாம்பரம்)அதுவென்னும் அர்த்தமானது மலாதீதமான பிரமம் அதுதத்பதம் (நீயெனும்பொருள்சிவன்) நீயென்னும் அர்த்தமானது சீவன் இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அமலமான விரண்டயிக்கியம்) அசிபதப்பொருள் அர்த்தமானது மலரகிதமாகிய சிவேஸ்வராளிரண்டும் ஏகமாகின்றது இது அசிபதம்-எ-று.—(அதுநீயாமென்பதற்குதாரணம்-(ஒழிவிலொடுக்கம்.) உனையுணர்த்திப்பாச முதறியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயேதலமாம்- கனலே-விறகிடமாக் காணிலதன்

வெம்மையை வேறுக்கி - அறியகிலாப்போலதுநீயாம் என்பதனுற்கான்க. (கூக)

(அ-கை.) ஆசாரியனை மாணுக்கன் வணங்கி சிவனும் பிரமமும் எப்படிஅயிக்கியங் கூடுமென்று வினவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அருமையாகிய பிரமமுன்னிலே
யாருமாருயிர் பின்னிலே
இருமையாகு மிரண்டயிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது.

(இ-ள்.) (அருமையாகியபிரம முன்னிலே யாரும்) பெருமையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாயிருக்கின்றது (ஆருயிர்பின்னிலே) பலரிடத்தும் விருதியாயிருக்கின்ற சிவன் கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது (இருமையாகு மிரண்டயிக்கிய மெய்துமாறெவனென்னவே) அம்மை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலு மிருக்கின்ற பெருமை சிறுமை பொருந்திய பரமாத்மா சீவாத்மா வென்னும் இரண்டும் இரண்டறப்பொருந்தும்வகை யெப்படியென்று மாணுக்கன் கேட்கஆசாரியர்விடையருள ஆரம்பித்தாரென்றவாறு.

(அ-கை.) சிவேஸ்வராளுக்கு உபாதிகளால் பேதமென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உபாதியால்வரு பேதமேயிவர்
பேதமொன்றுமுயிர்க்குறுங்
கபாதியாமுடல்போ லிறைக்குள
காரணுதிகள்காயமே.

க - து. காரியவுடலுயிர்க் குண்டதுபோலவே
காரணவுடலுள வீசற்கு மென்றது.

(இ-ள்.) (உபாதியால் வருபேதமேயிவர்பேதம்) ஜீவேஸ்வராளுக்கு உபாதியினாலே வரப்பட்ட பேதமேயன்றி இவர்கள்பேதமன்று- அதெப்படியெனில் (ஒன்றாமுயிர்க்குறுங் கபாதியா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றி நிற்கும் ஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட உடலைப்போல (இறைக்குள காரணாதி காயங்கள்) ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டு காரணமாகிய உடல்- எ- று. சீவனுக்கு உபாதியாகிய உடலெவையெனில்- தேகம்- இந்திரியம்- மனம்- புத்தி- அகங்காரம்- சித்தம்- பிராணவாயு- ஆகியவேழில்-தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதி- ரு- இவற்றின் விஷயமான சப்தாதி- ரு- ஆகியஇவைதேகம்- க- இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமானவாக்காதி- ரு- இவற்றின் விஷயமானவசனாதி- ரு- ஆகியஇவை யிந்திரியம்- க- அந்தக்கரணம்-ச- பிராணவாயு- க- ஆக-எ-ம் சீவோபாதி யேழெனவறிக—கபம்-பித்தம்-வாதம்- இந்நோய்க்குரிய தேகமாகையால்கபாதியாமுடலென்றார்.

(அ-கை.) மேல் ஈஸ்வரோபாதியை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஈசன்முற் றறிவாற்வியாபி
எவைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிரு பாதிபாவனை
காரணாதிக ளாவதே.

க - து. ஆதிஈசனிற் பாவனமீறதா
வோதியப்ரனுக் குபாதி பேழுரைத்தது.

(இ-ள்.) (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரணவுபாதிகள் ஏழாவன-ஸர்வஞ்யத்வம்- ஸர்வகாரணத்வம்-ஸர்வாந்த்ரியாமித்வம்- ஸர்வேஸ்வரத்வம்- ஸர்வசிருஷ்டித்வம்- ஸர்வஸ்திதித்வம்- ஸர்வஸம்ஹாரத்வம் ஆகியவேழில் ஈசன் ஸர்வஞ்யன்- அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாத படியினாலும் தான்சர்வத்தையும்அறிகையினாலேயும் சர்வஞ்யனென்றது முற்றறிவான் சர்வகாரணன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாமழிந்தும் தானழியாமலிற்கையினால் சர்வகாரணனென்றது(வியாபி) சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக் கெல்லாம் உள்ளீடாநின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமியென்றது (எவைக்குமேது) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லா மேலாய்நின்று விளங்குகையினால் சர்வேஸ்வரனென்றது (இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்டி அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம்தன்னுக்குள்ளேதோன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டி யென்றது (நிருபாதி) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இரட்சிக்கையினாலே சர்வஸ்திதி யென்றது (பாவனை) சர்வஸம்ஹாரன் அதாவதுஇந்திரியங்களெல்லாம்தன்னுக்குள்ளே அடங்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு. (சுச்)

(அ-கை.) மேல் அசுத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நீதியாலிரு பாதிநீக்கிடில்
நீயெனச்சொல் பதத்தினும்
ஆதியாகிய தத்பதத்தும்
அசுத்தசுத்த முரைத்துமே.

க - து. ஏழையுநீக்கிடி னியல்சுத்தா சுத்தமும்
தாழ்வுய ரிரண்டினுஞ் சாற்றுதுமென்றது.

(இ-ள்.) (நீதியாலிருபாதிநீக்கிடி னீயெனச்சொல் பதத்தினும்) நியாயமாக இரண்டுபாதியையும் நீக்கினால் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்ற சிவனிடத்தும்

(ஆதியர்கிய தத்பதத்து மசுத்தசுத்த முறைத்துமே) முதன்மையாகின்ற தத்பதார்த்தமான அதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும்இருக்கின்றஅசுத்தத்தையுஞ்சுத்தத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேம்-எ-று. (சுசு)

(அ-கை.) மேல் ஜீவ அசுத்த சுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆகமுன்றிக ழேழுநானெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானெனல்
த்வம்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க - து. காக்ஷிப்படாது நானென்ற தசுத்தமும்
சாக்ஷியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

(இ-ள்.) (ஆகமுன்றிக ழேழுநானெனல் த்வம்பதத்தி லசுத்தமே) முன்றெரியச்சொன்ன தேகமுதலியவுபாதி யேழையும் நானென்று அபிமானித்திருத்தல் த்வம்பதமான சீவனுக்குஅசுத்தம் (சோகமின்றியசான்றுநானெனல்த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்ன தேகமுதலிய வுபாதி யேழையும் நீங்கி அந்த மயக்கமில்லாமல் நாம் சாக்ஷியென்று காணல் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்ற சீவனுக்கு சுத்தம்-எ-று. ()

(அ-கை.) மேல் ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அகிலகாரண மேழுநானெனல்
தத்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றுநானெனல்
தத்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க - து. காரணந்தானென லீசர்க்கசுத்தமும்
ஆரணன்கரியே சுத்தமென் றறைந்தது.

(இ-ள்.) (அகிலகாரணமேழும் நானெனல் தத்பதத்தி லசுத்தமே) எல்லா வுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற எழுபாதியையுந் தானுய்க்கொண்டிருந்த காலந் தத்பதப் பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றது (சகலகாரண சான்று நானெனல் தத்பதப்பொருள் சுத்தமே) எழுபாதியையு நீங்கி எல்லாக் காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷி தானுயிருந்தகாலந் தத்பதப்பொருளான ஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று. (சுஎ)

(அ-கை.) மேல் அஸிபதார்த்த மிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே.

க - து. இதுவது வுபாதியற் றேகமே நாமெனும்
அதைமறந்ததுவே அஸிபத மென்றது.

(இ-ள்.) (செறிந்தகாரண காரியங்கள்) சிதைந்து மேலுறு சித்ததாய்) நெருங்கிய காரண உபாதி காரிய உபாதிகள் கழிந்து முடிவிற் பொருந்திய சித்தே நாமென்று (அறிந்தவாதனை தானுமற்றது அசிபதப் பொருளாவதே) அறிகின்றசீவ அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது.

(அ-கை.) மேல் முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான திலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரோ.

க - து. சுத்தமற்றிருக்கின் முக்கியமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமென்றது.

(இ-ள்.) (அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு முக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது-தத்பதம்-த்வம்பதம்-இவ்விரண்டினு மிருந்தபோது முக்கியப்பொருளென்றும் (விசுத்தமான திலக்கியப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம் த்வம்பதம் இவ்விரண்டினு மிருந்தபோதுலக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதீதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றாற்பரியம்-ஜீவேஸ்வர ஸ்வரூபம் உபாதியுடன் சம்பந்தித்து நின்றபோதுமுக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்றும்- உபாதியைநானென்றபோது அசுத்தமென்றும்-உபாதிக்கு சாக்ஷியானபோதுசுத்தமென்றுஞ் சொல்லியதாம்.

(அ-கை.) மேல் முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முரண்டசீவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

க - து. இரண்டுடலோடு மிருப்பது முக்கியம்
இரண்டுடலற்ற திலக்கிய மென்றது.

(இ-ள்.) (முரண்டசீவ பரங்க டம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சிவபரங்கள் மாறுபாடாகின்ற காரிய காரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோதுமுக்கியப் பொருளென்றும் (இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூப மிலக்கிபப் பொருளாவதே), இவ்விரண் டுபாதியையும் நீங்கி சாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது என்றவாறு. (எ௰)

(அ-கை.) மேல் உபாதித்வயமும் நீக்கில்ஏக வஸ்துவாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஊக்கியப்பர சீவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டு மிலக்கண
வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே.

க - து. இலக்கணத்தாலுட லிரண்டையு நீக்கிடின்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமென் றென்றது.

(இ-ள்.) (ஊக்கியப்பரசீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டும்) உயர்ச்சியையுடைய் பரத்தினது உடலும் தாழ்வையுடைய சீவனது உடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கண வாக்கியப்படி நீக்கினால்) வேதஞ்சொல்லிய இலக்கண வாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப்பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்துவாகிய பிரமமாம்-எ-று.—உயர்ச்சி யென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப் பட்டது. (எக)

(அ-கை.) முன்சொன்ன இலக்கண மித்தனை யென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியம்புவாம்.

க - து. விட்டதும் விடாததுமிரண்டுமுணைத்துமேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோ மென்றது.

(இ-ள்.) (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததுமுபயமும் மென) அஃதைஆராய்ந்தறியு மிடத்து விட்டலக்கணை விடாதலக்கணை விட்டுவிடாத லக்கணையென்றும் (உணர்வுளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதத்தி லிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள

லக்ஷணவாக்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதியம்புவாம்) அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம் எ-று. (எ௨)

(அ-கை.) முன்சொன்ன லக்ஷணை மூன்றினுள் விட்டலக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல்போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே
விஞ்சுகோஷ மதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாவதே.

க - து. கங்கையுமஞ்சமுங் கழறுமோ வதுபோல்
அங்கமுனக்கு வேறுமென வுரைத்தது.

(இ-ள்.) (மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல் போலவும்) கட்டிலானது கூப்பிடுதென் றொருவன்சொல்லும் அர்த்தம் போலவும் (வடபகீரதியுள்ளதே விஞ்சுகோஷமதென்றல் போலவும்) வடகங்கைக் கணுள்ளது இடைச்சேரியென் றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போலவும் (விட்டலக்கணையாவதே) விட்ட லக்ஷணையாவ திது-எ-று.—(இதன்றாற்பரியம்) கட்டில் கூப்பிட்டதென்றும் கங்கைக்க ணிடைச்சேரியுள்ள தென்றும் ஒருவன் சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்-மரமான்துகூப்பிடுமோ-மஞ்சத்திலொருவனிருந்து கூப்பிட்டானென்று கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது-ஜலம்-ஜலத்திலே இடைச்சேரி இருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்று கொள்ளவேண்டிற்று. இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ் சீவன் சாக்ஷியா யிருக்கின்றானென்று கண்டறிவதாம்இதுசமசர்க்கவாக்கியமாகியவிட்டலக்ஷணையாம்.

(அ-கை.) மேல் விடாதலக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. செவலை நின்றது வெள்ளைபோயின
தென்றுசெப்புதல் போலவே
கவலையின்றி விடாதலக்கணை
என்றுநீகொள் கருத்திலே.

க - து. நிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்றவாறெனப்
பானுக்குவேறன் றுயிரென வுரைத்தது.

(இ-ள்.) (செவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெப்புதல் போலவே) ஒரு சிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப்பசுவையுங் கண்டாயோ வென்பார்க்கு சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளை போகின்றதென்று சொல்லுதல்போலவும் (கவலையின்றி விடாதலக்கணையென்றுநீ கொள்கருத்திலே) மனதிற் றுன்பமின்றி விடாதலக்கணை காட்டிற்றென்று நின்கருத்திற்கொள்ளுவாய் எ-று.—(இதன்றாற்பரியம்) ஒருசிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப்பசுவையுங் கண்டாயோ வென்பார்க்கு சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளைபோகின்ற தென்னுமிடத்து சிவப்பான வர்னந் தனியே நில்லாது வெள்ளையான வர்னந் தனியேபோகாது சிவப்பையுடைய் குதிரை நிற்கின்ற தென்றும் வெள்ளையை யுடைய பசுவு போகின்றதென்றுங் கொள்ளவேண்டிற்று-இப்படியாகசர்வஞ்த்வாதி உபாதி யுடையவனைப்போல அதற்குச் சாக்ஷியா யிருக்கின்றான் பரனென்று கண்டுகொள்க. இதற்கு விசிஷ்டவாக்கியம்- ஸோணஸ்திஷ்டதி - சுவேதமாவதி என்னும் விடாதலக்ஷணையாம். (எ௪)

(அ-கை.) மேல் விட்டுவிடாத லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மேவும்விட்டு விடாதலக்கணை
மெய்ம்மை யாதெனி லிந்தவத்

தேவதத்தனெனும் பொருட்படி
சிந்தைசெய்திடுதீரவே.

க - து. அவனேயிவனெனு மருத்தவழியே
இவணீயதுவெனு மியல்பை யுரைத்தது.

(இ-ள்.) (மேவும்விட்டு விடாதலக்கணைமெய்ம்மை
யாதெனில்) சம்பந்தம்விட்டும் விடாதலக்ஷணையினது
உண்மையாதென்றால் (இந்த வத்தேவதத்தனெனும்
பொருட்படி சிந்தை செய்திடு தீரவே)இந்தவிடத்திற்
கண்டது அந்த தேவதத்தனென்ற அர்த்தப்படிசிந்திக்
கில் சந்தேகந்தீர்ந்துபோகின்றது-எ-று.—(இதன்றாற்
பரியம்) முன்சொல்லிய ஸம்ஸர்க்க வாக்கியமும் வி
சிஷ்ட வாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதி தீர்ந்து
லக்ஷியமானோ மென்கிற வாஸநாதோஷமாகிய குற்
றம் அகண்ட வாக்கியத்தினாலே நீக்கி ஏகம்பண்ணப்
படும். அகண்டவாக்கியமாவது-ஸோயந்தேவதத்தன்
என்றது- ஒருதேவதத்தனாகிய புருஷனுடன் நாம்சில
காலங் கூடியிருந்தோம் சிறிது நாளுக்குப்பின்புபிரிந்
து போயினான் அனேகநாளுக்குப் பின்பு மதுரையில்
இராஜாவாகக் கண்டோம் பின்பு பிரிந்துபோயினோம்
சிலநாளுக்குப்பின்பு சிதம்பரத்தில் சந்நியாசியாயிருக்
கக் கண்டோம் அப்போழ்து இவன் அந்ததேவதத்த
னோ அல்லனோவென்று சந்தேகிக்கையில் அவன் மு
கத்திலே மறுவுண்டேயென்று பார்க்கும்போது அந்
த அடையாள மிருக்கையால் அவனேயிவனென்று
சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவனை இரண்டிட
மும் இரண்டுகாலமும் விட்டன அவை விட்டுப்போ
க விடாமனின்றவன் ஒரு தேவதத்தன் மாத்திரம் அ
வனைப்போல் த்வம்பதமாகிய ஜீவோபாதிக்கும் தத்
பதமாகிய பரவுபாதிக்கும் சாக்ஷியாய் நின்றவன் ஒ

ருவனே இப்படி யிரண்டுபாதியும் போக இரண்டிடத்
தும் நின்ற ஜீவனே பரன் பரனே ஜீவனென்று ஏகமா
கக்காண்பது விட்டுவிடாத லக்கணையா மென்றதாம்

(அ-கை.) மேல் வீட்டுவிடாத லக்கணையின்ப
டி நீகொள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி. விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையும்நீ
விட்டுவிட்டுவிடாத லக்கணை
யால் விளங்கு விளங்கவே.

க - து. முன்னிருவிலக்கணை முழுதையுநீக்கி
பின்னொரு விலக்கணை யருத்தமா கென்றது.

(இ-ள்.) (விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு) கட்டில்
கூப்பிடுமோ அதிலொரு புருடனிருந்து கூப்பிடுகின்
று னென்றும் கங்கைசத்திக்குமா கங்கைக்கரையிலி
ருக்கும் இடைச்சேரிசத்த மென்றறிவதுபோலும் ஏ
ழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிருந்தான் ஜீவனென்றறியச்
செய்த (விட்டலக்கணையும் விட்டு விடாத லக்கணை
யும்விட்டு) சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளை போகின்ற
தென்னில் சடமானநிறம் ஓடுமா நிற்குமா குதிரை
யைப் பசுவைப்பற்றி நிற்கு மோடுமென்றறிவதுபோ
லும் ஏழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிருந்தது பரமென்ற
றிவித்த விடாதலக்ஷணையும் விட்டு நீ விட்டுவிடாலக்
கணையால் விளங்கவேவிளங்கு மாணாக்கனே நீ முன்
சொல்லிய இரண்டிலக்கணையின்பயனையும்விட்டு விட்
டுவிடாத லக்கணையினாலே பிரகாசமாகத் தெளிவாய்
எ-று.—இதன்றாற்பரியம். தேவதத்தனானவன் இரண்
டிடமும் இரண்டுகாலமும் நீக்கிப் பார்க்கில் ஒருதேவ
தத்தனே யானதுபோல காரிய உபாதியையும் கார

ண உபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கில் பரிபூரணமாய் விளங்குகின்ற பரமே நீ யென்றறிவித்ததாம். (எசு)

கவி. போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளு மாறுபோல்
ஓதுமீருடல் கண்டுவிட்டதன்
உண்மைகாணவுணர்ந்திடே.

க-து. காலதேயம்விட்டவன்றனைக் காண்டல்போல்
தூலம்விட்டுண்மையைத்தொகுத்தறியென்றது.

(இ-ள்.) (போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்கொளு மாறுபோல்) அந்தக்காலம் இந்தக்காலமென்று சொல்லுங் காலத்தையும்- அந்ததேயம் இந்ததேயமென்று சொல்லுந் தேயத்தையும்- நீக்கிவிட்டு ஒருதேவதத்தனாகிய புருடனை அவன்தானிவனென்று அறிந்துகொள்ளும் வகைபோல (ஓதுமீருடல்கண்டு விட்டத னுண்மை காணவுணர்ந்திடே) முன்சொன்ன காரிய காரண உடல் இரண்டையும் ஈதென்று அறிந்து நீக்கி இரண்டிடத்து மிருந்தது ஒன்றுதானென்று அதனுண்மையைக் கண்டறிந்துகொள். (எஎ)

(அ-கை.) மேல் உபாதிகளை நீக்கி சாக்ஷியைக் கண்டுகொளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பிரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமா முடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டும்படி கண்டுகொள் கண்ணுறவே.

க - து. ஈசனுயிருட லிரண்டையு நீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது.

(இ-ள்.) (உயிர்பிரியாக்காரியமாமுடலும்) சீவனை விட்டுப் பிரியாத காரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும் (பிரமத்துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப் பொருந்திய காரண வுபாதி யென்னுந் தேகமும் (கரியாகிய வாதனையுந் தவிரக் காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபாதியு நீங்க நாங்காண்பிவித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணுறவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக் கண்டுகொள்-எ-று. (எஅ)

(அ-கை.) அந்தக்கரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலும் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கரணத்திரளிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. காணங்கணிற்பினுங் காண்பதரிதவை
மாணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

(இ-ள்.) (கரணத்திரணிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கிடையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள்தமது கெவுரவங் கெடாம னிற்கினும் அந்தப் பிரமத்தைக்காண்பது அரிது (அவைகையறவே மரணப்படினும் மது கண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தக் கரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்தைக் கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை (எனும்படிநீமதியே) என்ற பிரகாரத்தை யுனது விவேகத்தினாலே அறிந்து கொள்வாய் என்றவாறு.—(இதன்றாற்பரியம்) அந்தக்கரணமானது ஆதித்தன் சந்நிதியில் வைத்த தீபம்போல கெவுரவங்கெட்டிருந்தால் சைதன்னியத்தைப் பொருந்தலாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவு தீபம்போல அந்தக்கரணமெனவறிக. (எகூ)

(அ-கை.) அவஸ்தாத்திரயத்தில் அந்தக்கரணாதிகள் வியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எந்தக்கரணங் களுமேவல்நனு
இதில்வாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்கனு
அவைமாய்தல் சுஷுப்தி யவத்தையதே.

க - து. நனவுங்கனவு நாட்டிய சுஷுப்தியும்
இனமிதுவென்ன விணங்க வுரைத்தது.

(இ-ள்.) (எந்தக்கரணங்களுமேவல்நனு) எல்லாத் தத்துவங்களுந் தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ் சாக்கிரம் (இதில்வாதனையாம்விஷயங்களோடே அந்தக்காணங்கள் பொருந்தல்கனு) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களில் வாதனைக்குரியவாக்கா திகளுடனே அந்தக்காணம் பொருந்தி நிறகின்றது ஸ்வப்நம் (அவைமாய்தல் சுஷுப்தி யவஸ்தையதே)ஸ்வப்நத்தில் நின்ற தத்துவங்களு மிறந்துநிற்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றாற்பரியம்)அவஸ்தாத்திரயத்திலும போக்குவரத்தாய் வியாபித்திருக்கும் அறிவென்றதாம். (௮௰)

(அ-கை.) நனவிற் சுஷுப்தியுமின்சைதன்னியம் பிரகாசிக்கு மென்பதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

வேறு. கவி.

வினவிற் பாத்தை யறிவுறுதற் கவைத்தை பு
லன் வினைமாறியே - நனவிற்சுழுப்தி நிலைவரி
னப் பொருட்டிகழும் நலமாகவே.

க - து. சாக்கிரந்தனிலறி தூக்கம்வந் துற்றிடின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது.

(இ-ள்.) (பாத்தை யறிவுறுதற்கு 'வினவில் அவத்தைபுலன் வினைமாறியே) பிரமத்தைத்அறிவுபொருந்துதற்கு எவ்விதமென்று நீ கேட்கில் அவத்தைகளில் நின்ற அறிவு அவ்வவ்வவத்தைகள் மயமாய் நிற்குமச்

செய்கை ணீங்கி (நனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினப் பொருட்டிகழு நலமாகவே) ஜாக்கிரத்தில் சுஷுப்தியின் செய்கைவருமாகில் அந்தபிரம சைதன்னியம்நன்மை பெறப் பிரகாசிக்கும்-எ-று. (௮௧)

(அ-கை.) சிவத்தன்மை இதுவென்றும்ஈஸ்வரத் தன்மை யிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. துவிதத்தவத்தை களையறிவுற்றவற்றுரி
யநிலைசீவனே -இவிதத்திலப்புருடனனவுற்றவத்
துரியநிலையீசனே.

க - து. சீவவறிவினைத் திருப்பியேபிரம
பாவனை யறிந்துயிர்ப் பண்பென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (துவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்று) இரண்டுவித அவத்தைகளைப் பொருந்த அறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக் குரித்தாகிய நிலைகளைப் பெற்றிருந்த (அப்புருடன்சீவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றானே (இவிதத்தில்) இந்தவகையில் கண்டகாட்சியை நீக்கி (நனவுற்றவத் துரியநிலையீசனே)நனவில் அந்தத் துரிய அறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்ற ஈஸ்வரத் தன்மையாம்-எ-று. (௮௨)

(அ-கை.) மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அகிலக்கரிப்பாமதுரியப்பொருட்டுரிய
மதுவாகையே - புகலுற்றதத்வமஸி யெனுமுப்
பதத்தின்முடிபொருளாவதே.

க - து. முப்பதமுடிவினின் முதற்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ் சகத்திற்கென்றது.

(இ-ள்.) (அகிலக்கரி) ஜகத்திற்குச் சாட்சியாக விருக்கின்ற பிரமமும் (பரமதுரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமான ஜீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தனும் (துரிய

மதுவாகையே) ஏகமான பிரமமாகுகையே (புகலுற்ற) வேதமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகின்ற (தத்வமசியென்னும்) தத்பதம்-த்வம்பதம் - அசிபதம் என்னும் (முப்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்று பதத்தினு முடிவினின்ற பதத்தினு லேகமாகிய அர்த்தம்-எ-று.—என்னவே சிவேஸ்வர வாச்சியநீங்கி கூடஸ்தபிரமமாகுத லென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றார்.—(இதற்குதாரணம்-சொரூபானந்தர் அன்னைப்பத்து) தத்பதந் தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்பை யிதுவென்று-செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும் -என்பதனுற்காண்க. (௮௩)

(அ-கை.) மேல்வேதாந்த உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனை மாணக்கன் வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக் கொள்வதை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்க
ருணை - நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பெறுதலரு
மைத்தெனக்கழறியடிவீழ்வே.

க - து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
அரியதென்றவனு மறைந்துதொழுதது.

(இ-ள்.) (நிமலப்பொருள்) சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை (சுருதிநெறியிற்பெற)வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படி பெற்றுக்கொள்ள (கருணைநிதிகூறவே) கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர் அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமான பிரமத்தை அடியேன் பெற்றுக்கொள்வது (அருமைத்தெனக் கழறியடிவீழவே) அரியதன்மை யென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணக்கன் விழுந்து சேவிக்க-எ-று. (௮௪)

(அ-கை.) சேவித்துநிற்கு மாணக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ் செய்யும் பொருட்டு பூர்ணபிஷேகஞ் செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்றதற்பொரு
ளதனையிருவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புன
ற்கொடுசெய்தபிஷேகமே.

க - து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்னனுக்கு
நற்பதப்புனலபி ஷேகமுநவின்றது.

(இ-ள்.) தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்ற ஒலிக்கப்பட்ட கலைஞானங்களினு லளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையிருவான்) அதுவென்னு மர்த்தமான வதனை அளித்தருளும் பொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரிய மகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினுலே செய்துஅபிஷேகமே சீஷனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளி-எ-று. (௮௫)

(அ-கை.) ஆசாரியர் தனதுசேஷமளித்து மாணக்கனுடற்பகைநீக்கியதைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பவளத்தில்வைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்
டினியபரிவோடுமா - தவளப்பொடிக்கவசமெ
னவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே.

க - து. வெண்பொடியளித்தவன்வினைகணீங்கியபின்
உண்ட தன்சேட முதவிய துரைத்தது.

(இ-ள்.) (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும் உட்பகைகளும் தலையெடாமல் நீங்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுள் துல்லியமுமுள்ள விபூதியினுலே கவசந்தரித்ததுபோல நுதல்முதற் றேகத்திற்றரித்து (பவளத்தில்வைத்தவமுதினினினிய) தமது அதரத்தில்

கவி. நனவைத்துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
விறைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவநு பவ
முற்றிசிற்க[illegible]ன வழியோதுவான்.

க - து. கண்டல்காணுதவை கரணமடங்கியே
கண்டவநுபவங் கழறுவனென்றது.

(இ-ள்.) (நனவைத்துவக்கித் துரியத்தை முடிமுற்ற) சாக்கிராவஸ்தை முதலாகத் தொடங்கி துரியமுடிவாச முழுதையும் (இறைநவில்நீதியே) ஆசாரிய ரநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஞாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம் புத்தி அகங்கார சித்தங்களும் தனது செய்கையற்ற (அநுபவமுற்றி) அனுபவ முதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழி யோதுவான்) அறிவு நித்திரையிற் கண்ட காட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்கினுன்-எ-று.

(அ-கை.)சாக்கிரதரிசனத்தைமேலுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமா[illegible] புறம்புளபுலன்களு மந்தக்
காணம் - யாவையும் வழங்கிட நனவெனக் கண்
டேன்.

க - து. புகலுமீரேழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநன்வெனத் தானறிந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும்) நிறைவுகொண் டிராநின்றபுறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வசனுதியைந்தும் (அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக்கண்டேன்) மனுதிநான்குங் கூடிஉலாவுகின்ற விடத்தைச் சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன் எ-று—யாவையு மென்றமையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானி விஸ்வனென்றுங் கூட்டிக்கொள்க (இதற்குதாரணம்) உற்றறிவெழவுள விருளகன்றதுபோல்-உதயம்வந்தெழ வுடுவொளி யகன்றனவால்-நற்றுடலுயிர்ப்பொரு ளப்புடன்கவர்ந்து-நாண்மலர்த்

தாளினை நாயினேற்கருளிச்-சற்றெனவிசுவ சாக்கிரகரணங்கள்- சதுர்த்தெசசெவைகள் கலப்பழிப்பொன்றிற்-பற்றுதரிசைமுகர் பதமெனவருளப் - பரிபூரணனே பள்ளியெழுந் தருளாயே-என்பதனுற்காண்க. ()

(அ-கை.) மேல்ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெடவந்த
க் - கரணம் யாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக்
கண்டேன்.

க - து. நாலுடனுறு நனவிலிருந்திடக்
காலுறுகரணமார் கனவை யுரைத்தது.

(இ-ள்.) (புரணமாகிய புறம்புளபுலன்கெட) நிறைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவி சப்தாதி மனுதிபத்து நீங்க (அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன்) மனம் - புத்தி - அகங்காரம் - சித்தமிந்நான்கு முலாவுகின்ற இடத்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன் - எ - று.—(உதாரணம்) அண்டரும்பரமெழ வறிவகன்றதுபோல் - ஆதவனெழவுடு மதியகன்றனவால் - எண்டிசை தொறுந்திரிந் தெனையறியாதே -எய்த்தெனையாண்டுதை சதனெனுமதிலே-கண்டுகொள்கனவையிவ் வணமெனவிருத்திக் - காமியதாமதுட் கரணங்களுடனே - பண்டுகலந்தவர் பதமெனவருளப் - பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.(௯௧)

(அ-கை.) யேல் சுழுப்தி தரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. மரணமாகிய திசையிது
வெனும்படிமனுதி
கரணம்யாவையு மறிந்துள
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

க - து. மழுக்கலாய் மனுதிமாய்ந்து கிடந்திடம்
சுழுப்தியாமவையுஞ்சுபாவமென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.)(மரணமாகியநிசையிதுவெனும்படி)அனித்
தியமாகிய காலமிதுவென்று சொல்லும்படிக்கு (மனு
திகரணம் யாவையு மிறந்துளசுழுத்தியுங் கண்டேன்)
மனமாதியாகிய கரனங்கள் யாவையும் பதைப்பத்து
ஆலின்விதைபோ லுள்ளசுழுத்தியையுந் தரிசித்தேன்-
எ - று.—அவ்யத்தம் - மூலப்பிரகிருதி - சிவகாரண
தேகம் - முதற்பாழெனவுங்கொள்க. வடவித்தானது
சாகேப்சாகைகளேயும் பஞ்சவர்ணங்களேயுந்தன்னுக்கு
ளடக்கித் தானணுப்போல விருக்கின்றதை அவ்யத்த
மெனக்காண்க (உதாரணம்) பத்துடனேயும் பதைப்
பற விருத்திப் - பாரிருந்திவ்வண மென்றருள் புரிய-
அந்தமதுருவ மதாயினதென்ன - அதுமிகுசுழுத்தி
யவ்வியத்தமாமாயை - உத்தமவுருத்திர பதமூநற்பிர
கிருதி - உனதுடலாமுதற்பாழ்சகர்லக்ஷணே -பத்திய
தறிபிராஞ்ஞனெனவருளப் - 'பரிபூரணனே பள்ளி
யெழுந் தருளாயே - என்பதனுற்காண்க. (கூஉ)

(அ-கை.) மேல் துரிய தரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. எஞ்சலின்றியெனக்கரணமு
மிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலுங்குணர்போதமாந்
துரியமுங்கண்டேன்.

க - து. குறியாம் மூன்றையுங் குறித்திடுஞ் சித்தம்
அறியாதறிவே துரியமதென்றது.

(இ-ள்.) (எஞ்சலின்றியெக்காணமும்)குறைவில்லா
தஎல்லாத் தத்துவமும் (இறங்கிருண்டிருந்ததுஞ்சல்)
இறந்து இருண்மயமாகி நிலைபெற்றிருக்கின்ற(அங்கு
ணர்போதமாம்துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலறி
கின்ற அறிவாகிய துரியமுந் தரிசித்தேன் - எ - று.—ந
னவிலுங் கனவிலுஞ் சுழுத்தியிலு மிருந்தறியும் அறி

வாகிய சாட்சியே துரியமென்பார் உணர்போதமாந்
துரியமென்றார். (இதற்குதாரணம் - தத்வராயசுவா
மிகள் பாம்பாட்டி) மனமுதலான கரணமெல்லா மா
யவருள்செய்தாராணையாணே - நனவிலுங் கனவிலுஞ்
சுழுத்தியிலுஞ் நானே தானேனென் றுடாய்பாம்பே-
என்பதனுற்காண்க. (கூ௩)

(அ-கை.)மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்
துளக்கமற்றனைத்தின
கரியதாயிருந்திடம்பர
நனவெனக்கண்டேன்.

க - து. காட்சியாங் காரண காரிய மெவைக்கும்
சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது.

(இ-ள்.) (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதியாகிய
தூல சூக்ஷும காரண தேகத்திரயமும் நனவு கனவு
சுழுப்தி அவஸ்தாதிரையமும் - விச்வ - தைசத - பிர
ராஞ்ய - அபிமானிதிரையமும் ஆகிய இவைகளை சங்
சர்க்கவாக்கியத்தால் வேறுசெய்து மேல்சேடித்து
நின்ற அறிவு (ஓர்துளக்கமற் றனைத்தும்) ஓரசைவு
மின்றி முன்சொல்லிய வனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்
திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியா யிருந்த இ
டத்தைப் பரசாக்கிரமாக் தரிசித்தேன் - எ - று. (உதா
ணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிக ளெல்லாம் - வேறு
செய்தறிவிராட் புருடனேயெனவும் - கரியதுவாகநின்
றன்னவைமுழுதும் - கழன்றனசங்சர்க்க வாக்கியமத
னால் - துரியமதுனையறி தொம்பதமகேசர் - சொல்
லுமுற்பூரண சோதியிலென்னேப் - பரநனவிற்கரம
ணியெனவருளப் - பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே - என்பதனுற்காண்க. (கூச)

(அ-கை.) மேல் பரஸ்வப்நத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்த விச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபர கன
வெனும்படியுணர்ந்தேன்.

க - து: பரநனவதனிற் பகுத்துணர் தனையும்
திரமுறுவதுபர கனவென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து) சூழ்ந்திராநின் றநனவில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)அறிகின்ற அறிவாகிய தன்னையே (உணர்ந்தமற்றது பர கனவெனும்படி யுணர்ந்தேன்) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரகனவாகத் தரிசித்தேன். எ - று— (உதாரணம்) காலமுஞாதுரு ஞானமுஞேயமும் - கண்டனனென்னி லிசாசதமாயை - மேலொடுகீழ்பக்கம் விரவியபின்முன் - விரிவுறுமவைபவ மாயினவெல்லாம் - சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுதான் - சதாசிவகால பான்கனவிதுவே- பாலுயர்காரண வுபாதியென்றருளப்- பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே(கூ0)

(அ-கை.)மேல் பரசுழுப்தியை யுரைக்கின்றார்.

கவி. சான்றுசாக்கியமிறந்திடந்
தானிருந்தமையும்
தோன்றிடாவிடம்பரசுழுத்தி
யதனத்துணிந்தேன்.

க - து: சாக்கிரமுதலாய்த் தன்னுணர்வினையும்
நோக்கிடாத்தலம்பர சுழுத்தியாமென்றது.

(இ-ள்.) (சான்று)பாவைக்கு மேலாகச்சேஷித்து நின்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந்துநின்ற சாக்கியமும் (இறந்திடம்) அத்தமித்து உபசமனமாகிய(தானிருந்தமையும்) தானிருக்கின்றதையும்

தோன்றிடாவிடம் பரசுழுத்தியதெனத் துணிந்தேன்) அறியாத இடத்தைப் பரசுழுத்தியாக தரிசித்தேன் - எ - று. (இதன்பதசாரம்) தானேதானாய கண்டபரிபூரணமாய் சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாக விருப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதந் தொலைய விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கினேனென்ற வாதனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சாக்கியமென்றும் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்து கூடஸ்த சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்பார் - இறந்திடமென்றும் - பெத்தத்திசையிற் சிற்றுணர்வு முத்தித் திசையில் பேறறிவுமாகிய தென்பார் - தானிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம் பாழென்பார் - பரசுழுத்தியென்றுங் கூறினர். (இதற்குதாரணம்) நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறுவிடைய - நோக்கு மிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே - தாக்கியவாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத் - தமத்தினைக் கடந்துணர் சாக்கியதாக்கி- சாக்கியசான்றுமத் தமித்து நின்றொளிருந் - தற்சுருபமுமுப சமித்துனிலொன்றத் - தூக்கினனே சுருபானந்தச் சுடரே - சுந்தரனேபள்ளி யெழுந்தருளாயே- என்றும் - இதமகமறவிரு வினவமென்றருளி - எழில் பரசுழுத்திகார ணுதியற்றதுவாம் - அதீதமதிது வஜஹர் லக்ஷணயதனல் - ஆசறுசொல்லுறு பாழிரண்டாம்பாழ் - பொதுவதுபுகவது போந்தடமன்றிப் போதமுமழுங்குமவ் வியாகிருதமிறுகல் - பதியுடல்சதாசிவ பராசத்தியருளப் - பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே - என்பதனாற்காண்க. (கூக)

(அ.கை) மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்) இறந்ததென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் (மரித்திடந்தனிலே) இறந்த விடமாகிய விடத்திலேநின்று (தெரித்தபோதமே) அறிவித்த அறிவாகின்றதே (அதுபரதுரியமாய்த் தெளிந்தேன்) தத்பதமாகிய துரியமென் றறிந்தேன்-எ-று. —(இதன்றாற்பரியம்)தற்போதஇழப்பிலே நின்ற வுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமாகியவிரண்டு மிறந்துளவிட மானந்தாதீத மென்பார். மருத்ததென் றுணர்ந் துரைத்தது மரித்திடந் தனிலேயென்றும் - அஃதினிலுவசமுற்று அதுநானென்பது நானதுவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரித்தபோதமேயதுபரதுரியமென்றுங்கூறினார். ()

(அ-கை-) மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

க-வி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
யென்னையாண்டவனே
மறையினந்தநற்பதப்பொரு
ளனவெனமதித்தேன்.

க - து. முப்பதமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்
நற்பொரு ளனவென நாடியுரைத்தது.

(இ-ள்.))இறையெனும்பொருட்டுரியமே) யாதுக்கு மேலென்று சொல்லும் பொருளாகிய பிரமமே

என்னையாண்டவனே) அடியேனை அடிமைகொண்டாண்டருளும் பொருட்டு திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுங் குருநாதனே) மறையினந்த நற்பதப்பொருளனவென மதித்தேன்) வேதமுடிவாகிய சுத்ததத்பார்த்தமேகுருசாக்கிரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன் - எ - று. —குருவே பிரமம் பிரமமே குரு வென்பார் இறையெனும் பொருட்டுரியமே யென்னையாண்டவனே யென்றுகூறினார். (உதாரணம்) அருவமு முருவமு மாகியபொருளே - அதீதமென்றருளிய வழித்தது வறிந்த - பொருளுணர்வதுபரம் விசிட்டவாக்கியத்தால் -பொருவில்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொருளதுவாம் - இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே- எழிலிருபூரணத் தியல்குருநனவில் - பரமுரவெனதெழுபவமறுத்தருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே - என்பதனாற்காண்க. (கூஅ)

(அ-கை.) மேல்குரு ஸ்வப்நத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணதேயாய
கனவதுங்கண்டேன்.

க - து. தாமுயிர்யாவையுந் தானாய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (பண்டை) பூருவந்தோற்றுகின்ற (விச்சுவம்) உலகாதிகளினது (வாதனை) துன்பமாகின்ற (பழுதுபோய்) குற்றநீங்கி (முழுதும்) அசேஷமும் (கண்ட) ஆடியைப்போலறிவுற்று நின்ற (கண்ணதேயாய) (இடமேயாகின்ற (கனவதுங்கண்டேன்)

குருஸ்வப்நத்தையுந் தரிசித்தேன் - எ - று.—கா
ரணோபாதி கழன்று விளங்காநின்ற தத்ஸ்வரூபமே
விஸ்வக்கிராசம் பண்ணியதென்பார் பண்டைவிச்சுவ
வாதனைப் பழுதுபோயென்றும்- காரிய காரண வுபா
தி அசேஷமும் அறிகின்ற அறிவுஆடியிற் காட்சிபோ
லென்பார்- முழுதுங்கண்ட கண்ணதேயாயவக் கன
வென்றுங்கூறினார் (உதாரணம்) மலமறுகுருபத கன
வினின்மருவு- மாசறுமாணவசாத்திகமதனால் - உலக
மோடுயிருந் தன்மாத்திரபரமா - உணர்ந்ததுவே பிர
சாபத்திய மென்றருளி- நிலவியபரமமதாயவை முழு
தும்-நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடியவர்முதலே- பலவு
லகுண்டது மிதுவெனவருளப் - பரிபூரணனேபள்ளி
யெழுந்தருளாயே-என்பதனாற்காண்க. (௯௯)

(அ-கை.) மேல் குருசுழுப்தியைஉரைக்கின்றார்.

கவி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
வுறக்கமாய்மதித்தேன்.

க - து. கட்டமிலாவறி கண்ணினா லொன்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென் றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (கண்ணதா) பார்வைக்குரியதாக (காட்சி
யாவையும்) கண்டறிகின்றதாகிய அசேஷமும் (அக்க
ணுங்கரைந்து) அந்தப்பார்வையுங் கரைவுற்று (மாட்
சியாகியவகோசரம்) மனவாக்குகளாலறியவொண்ணா
த பெருமையை (உறக்கமாய் மதித்தேன்) ஆதியந்த
சூனியமாக தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனை நோக்கி
அவனே யிவனாய் அக்கால மிக்காலம் நோக்கிக் கண்

டதென்பார்- காட்சியாவையுங் கண்ணதாவென்றும் உ
பாதிகளை நீக்கி ஒருவனை நோக்கலென்பார் அக்கணுங்
கரைந்தென்றும்- ஆதியந்த சூனியமா யளவிடப்படா
ததாய் ஞானானந்த பூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அ
கோசரமுறக்கமாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினார். (இ
தற்குதாரணம் பள்ளியெழுச்சி.) சீரணிஜகத ஜகால
க்ஷணை யதனாற்- செகமுழு துண்டதோர் செருக்கற
மிகவே- ஏர்குரு சுழுப்தியி லிருந்துப சாந்தம் - இரு
பதப்பொருளுமொன் றாக்கிநின்றொளிர- ஒருடலுயி
ரறியொண்பர முழுதும்- ஒன்றுமுப்பாழுரை யிறா
திடமதுவாய்- பாரியல்சமைவுநற் பிருதிவியென்றரு
ளப்- பரிபூரணனேபள்ளியெழுந்தருளாயே - என்பத
னாற்காண்க. ஜஹதஜகாலக்ஷணை யென்பது-விட்டு வி
டாதலக்ஷணை. இஃதை மூன்றாவதுபாழெனவறிக. (௱)

(அ-கை.) மேல்குரு துரியத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனினீ
இருந்தவாறறிவித்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேன்.

க - து. சுருதிமுடியுறை சுவாநுபவமாம்
குருவருளகோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

(இ-ள்.) (அருந்தவா) அரியதவமயமாகிய குருமூ
ர்த்தியே (மறைக்கந்தமாமகோசரந்தனில்) வேதத்தி
னந்தமா யறியவொண்ணாத விடந்தனில் (நீயிருந்தவா
று) தேவரீரிருக்கின்றவியல்பினை (அறிவித்தவாறெங்
ஙன மிசைக்கேன்) அடியேனுக்கு தெரியச்செய்த நி
யாயத்தை எவ்விதமாகச் சொல்லுவேன்-எ-று.—அ

னைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத் தன்னிடத்துத் தானாயிருந்து விளக்கி அரியதவப்பயனாற் பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார். அருந்தவாவென்றும்- சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்கடந்த சூன்யமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசரந் தனிலென்றும்- துரியசம்பூரணமௌனாநந்தஸ்வாநுபூதியை விழியாலறிவித்ததென்பார்- நீயிருந்தவா றறிவித்தவா றெங்ஙனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினார். இவையனைத்துஞ் சற்குருவருளா லுணர்க. (ாக)

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயும்வகை
சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

(இ-ள்.) (தம்பிரான்) எப்பொருட்கு மேலாகிய கடவுளே- (எம்பிரான்) எமதிறைவனே (இடந்தொறுமிடந்தொறும்) எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் (அதுவதுவாய்) அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தகுந்த அதுவதுவாய் (நடஞ்செயும்வகை) தேவரீர் நடிக்கின்ற கூறுபாட்டினை சாற்றுமாறறியேன்) உரைப்பதற்குவகையறிகின்றிலேன்-எ-று.—தனதுடல்பொருளாவி மூன்றையுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந் தேசிகோத்தமனே யென்பார். எம்பிரானென்றும்-ஜீவசாக்ராதி குருதுரியாந்தமென்பார். இடந்தொறு மிடந்தொறுமென்றும். நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற்கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் விளங்குவதை யுரைப்பது வாங்மானசகோசரமென்பார் நடஞ்செயும்வகை சாற்றுமாறறியேனென்றுங்கூறினார். ()

(அ-கை.) மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமைகைமாறினுக் காவியோடெல்லாம்
உடையநீயெனக்கொன் றுண்டோவென்றது.

(இ-ள்.) (ஆவியே) உயிருக்குயிராய் நின்றஐயனே (அடியேன்செய்கை மாறுளவெனினும்) அடிமைசெய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்றதென்றாலும் (பாவியேன்) வேறாகப் பாவிக்கின்றிலேன் (அதுதானுமுன்னுடையதாம்பண்டே) யான்பாவிக்கின்ற அப்பொருள்களும் முன்பேஅத்தேவரீருக்குரிய பொருளாம்-எ-று.—சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கிரகஞ்செய்ததற்கு சீஷன் குருதெக்ஷிணை செய்வதியல்பென்றார் - அடியேன்செய் கைமாறுளவெனினுமென்றும் உடல்பொருளாவி மூன்றும் அடிமைகொண்டவன்றே- கைக்கொண்டபின்பு தனக்கோர் சுதந்தரமின்றென்பார்- பாவியேனதுதானு முன்னுடையதாம் பண்டே யென்றுங்கூறினார். (ாகூ)

கவி. ஆவல்செய்தெனதாக்கை
யுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்வதேயன்றி
மற்றென்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க்கேவல் நேசிப்பதல்லது
மன்னுகைமாறுவே றிலையென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) (எனதாக்கையுள்ளளவு) நின்னடியார்க்கேவல்செய்து) அடியேனது தேகமுள்ளளவுந் தேவரீர் திருவடி யடியாரிடத்தி லன்புதாங்கி(ஏவல்செய்வதேயன்றி மற்றொன்று மாறறியேன்)பணிவிடைசெய்கின்றதேயல்லது வேறொன்றுங் கைமாறுசெய்ய அறியேன்-எ-று—(இதற்குதாரணம்-சூதகீதை.)பரம்பொருடானுந் தேசிகர்தமக்குப் பணிசெய்வோர் பணிசெயும்யோகி- அரன்றிருமால்மற் றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந்தெய்வ மிங்கென்னுல்- தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொணுதவன்றுட் பணிசெய்வோர் பதங்களென் சிரத்தில்- திருந்தவைத் துவப்பே னயலொரு தெய்முண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன்-என்பதனுற்காண்க.

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. உற்பவமாறினேற் குற்பவமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவு நேடுவனென்றது.

(இ-ள்.) (பிறவி) சநநத்தையும்(இறவிலெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப்பட்ட பதத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன்- (பிறவிபெறின்) அதவா சநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணி செயவேண்டுவன்)எப்போதுந் தேவரீருடைய பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கத் தக்கதாகவேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (ாடு)

(அ-கை.) மேல் மாணுக்கன் ஆராமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொழு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
நின்றுபலவாகவுரை செய்யுமவ்
னன்பினொடுநெஞ்சுருகியே.

க - து. அன்பினுலுருகிமெய் யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றொழுதனனென்றது.

(இ-ள்.) (அவ்வன்பினொடு நெஞ்சுருகி) அந்தச்சசிவர்ணன் அன்பினோடும் அனலிற்கண்ட நவநீதம்போல மனதிளகி (பலகால்விழு மெழுந்தொழும்) அனேகந் திரமாக வணங்கி விழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும் வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்றழும்) அடியேனினிச் செய்யத்தக்கவையென்னையிருக்கின்றதென்று கண்ணீரோடும்படி அழுதுபுலம்புவான் (நின்றுபலவாக வுரைசெய்யும்) அஞ்சலி அத்தனுகநின்றுகொண்டு அநேகவிதமாகத்தோத்திரஞ்செய்வான்-எ-று. (ாசு)

(அ-கை.) மேல் குருகடாக்ஷ வல்லபம் புகழ்ந்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஏட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டிலுறைவானையின்னிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து. பிறவாநெறிபெறும் பெருமைசெய்சிடன்
இறவாப்பெருமையையெய்தும்பொழுதென்றது.

(இ-ள்.) (ஏட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையுமற்று (இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று

(இவ்வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூத காரியமாகிய தேகத்தோடுதானே (வீட்டிலுறைவான்றனை) நிரதிசயானந்த மோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ணனை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில், மோக்ஷத்தைப்பெறுவானென்பதை (விளம்புகிலன்) அளவுபடுத்திச் சொல்லமாட்டேன்-எ-று.(எஎ)

(அ-கை.) சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதியைக் கூறுகின்றார்.

கவி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ் பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க - து. நரகம்விட்டிவன் முனோர் நரகவாழ்வுற்றனர்
பிரமஞானத்தினற் பெருமையாலென்றது.

(இ-ள்.) (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொடுமையினது வலிமையினுல் நரகத்தில் வீழ்ந்து கிடந்த விவன்குலத்துப் பிதிர்க்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சைவலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தினது வலிமையினுல் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அடையவேறினர்) சுராதிபர்கள் மேலுலகமே) எல்லவரும் நரகக்கரையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத் திருந்துவாழ்கின்றனர்-எ-று. (எஅ)

(அ-கை.) மேல்சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. தேவரும்மனித்தருமிவன்றொழில்வியந்
துணைசெயவருவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
தேவல்செயமுந்துறுவரோ.

க - து.பொருந்திவன்குருபணிபுகழ்ந்துதேவர்கணரர்
திருந்துமூவர்களுரை செயவரிதென்றது.

(இ-ள்.) (இவன்றொழிலில்வியந்து மூவரும்விளம்ப முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது (தேவருமனித்தரு முணைசெயத்துவதோ) தேவர்களாலு மனிதர்களாலும் வியந்து சொல்லமுடியுமா (இவனதேவல் செயமுந்துறுவரோ) சசிவர்ணனுக்கு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்கு எனக்கு முந்த வெனக்குமுந்த வென்று வந்து பொருந்துவர்கள்.-எ-று. (எகூ)

(அ-கை.) மேல்ஞானவானது பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஞானியைநரன்சுரனெனுதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவரு
மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நரன்சுரன்ஞானிக ளென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியாம் பேதமன்றென்றது.

(இ-ள்.) (ஞானியைநரன்சுரனெனுதொழிக)பரஞானிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்ற சொற்களைநீக்குக-அஃதேனெனில் (ஞாலமுயநாதனருளால்) உலகங் கடத்தேறும்பொருட்டு (பரமேதமதுகாருண்யத்தினலே) மேனியதுகொண்டுதனைநல்க வருமென்று (மானிடவுருவமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்மைக்கொடுத்தருள வருமென்று) வேதமுடிவறையும் வேதாந்தங்களெல்லாம்வசனிக்கும்-எ-

று.—(இதற்குதாரணம்-சூதகீதை) கனவினிற்காணுங் காகூஷிபோற்சகத்தைக் காணுமெய்ஞ்ஞானிக டம்மை- மனுடனேவன்றித் தேவனென்றெண்ணு மனநினைவிருத்தியைமாற்றி - இனையனபரம சிவனுருக் [illegible] கருளினனென் - றனைய [illegible] தகரோ-என்றும் (பாடுதுறை.) முகுந்தனுநாலு முகனுந் தேட-மூலமொருகுரு மூர்த்தியாகிப் - புகுந்தடியார் தொழவீற்றிருக்கும்- பூங் கோயிலாகநான் பெற்றிலேனே- என்பதனுங்காண்க. (௱ ௰)

சசிவர்ணபோதம்

முற்றிற்று.

